

onze vogels

36e jaargang no. 12, december 1975

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 27.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dat geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 25,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 300 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar.

Entree f 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon (08302) 28 40. Rek. nr. 39 39 88 207

Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Speciaalclub Parkieten

Inlichtingen over waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, telefoon (045) 21 78 58, of bij A. v. d. Waal, Laan Olie-slagers 50, Hoogerheide, telefoon (01646) 28 88.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPAKTIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Waterling, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 20 januari 1976

IN DIT NUMMER

	PAG.
Roodhalsgans	516
Pietpraat over staalblauw	517
Volière van de maand	518
Twee bekende spreuwen	520
Suriname 3	523
Theorie van de zang	526
De dottergele wever	528
Ervaring met afrikaanse soorten, bandvink	529
Kuifverschijnselen bij de grasparkiet	531
U kijkt uw ogen uit, Kerstpuzzel	533
Over kleurkanaries gesproken	535
De vraag ... waarom?	535
Bergparkiet	539
Een fijne vogelcommune	541
Pratelen in de vogelmuit	542
De bruine kiekendief, heerser van het broekland	544
Australië drukt vogelsmokkelaars de kop in	546
De koekoek	548
Korte berichten	549
Wat lezers schrijven	550
Wildzang problematiek	551
Vuurrugfazanten	552
Vraag en aanbod	554
Beplanting in en om de volièrre, els	557

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
Vette korrel/Paradiso	522
Sanders/Van Gils/Veraka/ De Vogelspecialist	522
NBvV Boekenservice	527
NBvV Vogel '76	532
Sluis	534
Boek en Plaat	536/537
Benny Slagers/Conditio	540
Edelchemie/Oosterbaek	540
Cédé	543
Roupe vd Voort	555
Tovo	556
Rein van der Veen/True light	557
Gebr. van der Heiden/Animali	558
Witte Molen	560

Foto omslag: Roodhalsgans
Walsrode/Horst Müller

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset.
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

ROODHALSGANS

Meindert de Jong

Een bijzonder fraaie gans is de Roodhalsgans (*Branta ruficollis*), die ook roodborst- of Russische gans wordt genoemd. Van snavelpunt tot staarteinde meet hij ongeveer 55 cm. De kop is zwart hoewel er van deze kleur maar weinig overblijft als men hem goed bekijkt. Tussen het oog en de zeer kleine donkere snavel bevindt zich een witte plek, terwijl achter het oog een ruitvormige rood- of kastanjebruine vlek vrijwel de gehele zijkop beslaat. De ruit — u moet de vorm echter niet al te letterlijk nemen — is omzoomd door een witte bies, die zich aan weerszijden van de hals naar beneden uitstrekt tot op de rug en een duidelijke scheidingslijn is tussen het zwart van de achter- en het roodbruin van de voorkant van de hals. Ook de borst is fraai roodbruin gekleurd, afgezet met een zwarte en een witte „ring”, die de af scheiding vormen met de

zwarte onderdelen. De buik en de onderstaartdekveren zijn echter wit, evenals een brede streep over de flanken. De bovenzijde van het lichaam is glanzend zwart; over de vleugels lopen twee witte dwarsbanden, die vooral in de vlucht zeer duidelijk opvallen. De onderkant van de wieken is eveneens zwart evenals de staartpennen, die soms wel eens eindigen in een zeer smal wit bandje. De poten en het snaveltje zijn zwart. Uiterlijk is er tussen het mannetje en het vrouwtje geen verschil. Ik had uiteraard kunnen volstaan met u te verwijzen naar de fraaie kleurenafbeelding, maar omdat niet alle details te zien zijn, heb ik er even over uitgeweid. Dit fraaie gansje broedt een heel eind uit de buurt, namelijk in een betrekkelijk klein gebied in het hoge noorden van westelijk Siberië. Nu eens broeden ze solitair, dan weer in kleine kolonies, graag

aan de voet van rotsen. Het nest is een uitholling in de bodem en wordt belegd met overjarig gras, waarop een laag dons komt te liggen. Een compleet legsel bestaat doorgaans uit vier of vijf groenig witte eieren, maar er zijn wel negenlegsels aangetroffen. Ze worden uitsluitend door het wijfje een dag of vijftientig bebroed, maar het mannetje is altijd in haar nabijheid. Als de broedende vogel de eieren verlaat, dekt zij de eieren toe met gras en wat dons. Opvallend is het feit dat de ganzen graag nestelen in de buurt van broedende slechtvalken en ruigpootbuizerds. Deze stootvogels talen namelijk vrijwel nooit naar soorten in de nabijheid van de horst en tevens houden ze andere rovers als meeuwen, jagers en poolvossen op een afstand.

Na het broedseizoen verzamelen de roodhalsjes zich en ruien gezamenlijk. Ze zijn dan uiterst kwetsbaar omdat ze dan een tijdlang niet kunnen vliegen. In die periode vallen er talloze slachtoffers. In september zeggen ze de broedgebieden tijdelijk vaarwel om te overwinteren in zuidelijk Azië, zoals de zuidkust van de Kaspische Zee en gebieden benoorden de Perzische Golf. Soms raken er een paar verzeild in een vlucht kolganzen en dwalen dan wel af naar West-Europa. Bij ons is het dan ook een zogenaamde onregelmatige gast, die deze eeuw een keer of zeventig binnen onze grenzen is gesigna-

leerd, vrijwel steeds tussen oktober en begin maart. Maar aangezien deze mooie vogels ook in gevangenschap worden gehouden is het nog zeer de vraag of alle waarnemingen betrekking hebben op wilde soorten.

Het schijnt dat de roodhalzen vroeger eveneens voorkwamen aan de Nijl, want op veel grafwanden en in oude tempels in Egypte komen afbeeldingen voor van deze gans.

Roodhalsganzen zijn zeer behendige vliegers die zich niets aantrekken van de karakteristieke gansachtige linies en V-formaties. Zij ijlen door het lucht-ruim in schijnbaar ordeloze troepen. Hun geluiden worden beschreven als een altijd tweelettergrepig „kik-wik“, „kie-kwah“, „ti-chi“ en dergelijke. Ook kan men wel eens krassen, sissen of blazen vernemen, vooral als ze op de een of andere manier worden verontrust of verstoord.

Hun voedsel is plantaardig; vooral op groenvoer zijn ze verzot. Allerlei grassen en andere planten worden genuttigd maar ook diverse zaden. Tijdens het zoeken naar snavelkost zijn de vogels buitengewoon beweeglijk en wordt de kop zeer snel op en neer bewogen. Ik heb dat mooi waar kunnen nemen in de Wildfowl Trust te Slimbridge, waar vrijwel alle watervogels van de wereld domicilie hebben.

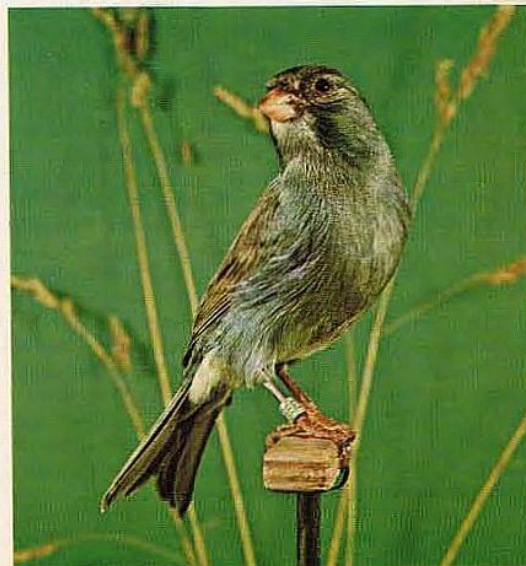
PIETPRAAT OVER STAALBLAUW

De standaard zegt over staalblauw het volgende: De staalblauwe moet minimale fijne korte smalle streepjes op de rug en in de flanken bezitten. Deze streepjes moeten evenals de vleugel en staartpen- nen diepzwart van kleur zijn (maximum concentratie zwartmelanine). Mag geen bruin laten zien. Snavel, pootjes en nagels donker van kleur, tegen zwart aan. Een goede egale kleurverdeling over het hele lichaam, alle contouren zwartachtig blauw, ook het onderlichaam. Een volle blauwstructuur en normale intensiefactor zijn vereist. Eventuele aanslag zo minimaal mogelijk, het liefst geen aanslag.

Voorkomende fouten: streepjes te grof (te lang en/of te breed); rug en/of borst te bruin (ontbreken van intensiefactor en/of onvoldoende blauwstructuur); te lichte pootjes en nagels; witte nagels; onderlichaam (buik en flanken) te licht van kleur in verhouding met de borstkleur; storende aanslag in vleugelpennen, schouders of staart.

Vervolgens gaat de standaard nog in op de blauwstructuur, deze is in vorige afleveringen al zo vaak aan de orde geweest dat de overname van dat tekstgedeelte overbodig is, trouwens, U heeft die standardeisen immers zelf? Als dat niet het geval is wordt het wel tijd dat een exemplaar besteld wordt bij het bondsbureau, voor de kosten behoeft U dat niet te laten! In aanmerking nemend dat de vogels die als staalblauw ter keuring worden aangeboden helaas op geen stukken na voldoen aan

Tekst: J. Kuiper — Foto: W. Spijker

het gestelde eisenpakket lijkt het mij redelijk om vast te stellen dat het een ongelooflijk moeilijk te realiseren kleurslag betreft, het niet voldoen aan de standaard-eisen wordt meestal veroorzaakt door het feit dat de ingezonden vogels in deze kleurslag meestal toevalsprodukten zijn, van een gerichte kweek van staalblauw is vrijwel geen sprake. Januari 1970, bondskampioenschappen te Rotterdam. Een juweel van een staalblauwe, ik meen dat de vogel 91 punten behaalde, de inzender was Dhr. Donkers. Ik had nooit voordien en heb nooit nadien zo'n mooie staalblauwe gezien! Diep donkerblauw, op zwart af, vrijwel aanslagloos, en, een formaat om te zoenen. De eisen uit de huidige standaard waren de vogel welhaast op het lijf geschreven, magnifiek. Dezelfde vogel heb ik als overjarige nog een keer gezien, door het wisselen van de pennen was de aanslag nogal toegenomen, met die aanslag behaalde de vogel toch nog 89 punten. 'n Uitschieter?, misschien wel, maar dan toch een uitschieter uit een gerichte kweek! Staalblauwkwekers hebben voordeel aan het feit dat deze kleurslag bijzonder goed, kweektechnisch gezien, te combineren is met de kweek van goudgroen. Wanneer U uitsluitend goudgroenen kweekt is het met niet al te veel moeite mogelijk om in een paar jaar ook kwalitatief goede staalblauwen op de TT te brengen. Deze vaststelling wordt gestaafd door het feit dat de standaard-eisen voor goudgroen en staalblauw op de bijkleur na vrijwel gelijk zijn. Vandaag is het zo dat de staalblauwe zowel een dominant witte als een recessief-witte grondkleur kan en mag hebben, direct in het oog springend is dan het voordeel van de recessief-witte bijkleur dat er in geen enkele omstandigheid aanslag waar dan ook kan optreden. Wanneer goede goudgroenen gepaard worden aan behoorlijke blauwen zal de dubbele geelfactor samen met de intensiefactor meestal zorgen voor een vrij scherpe aanslag bij de staalblauwen die uit zo'n paring worden geboren. De paring van staalblauw x blauw zal op d'n duur die aanslag wel tot redelijke proporties terug brengen, naar mijn gevoel zijn daar toch minstens twee jaren voor uit te trekken. Toppers in deze kleurslag zullen bijna uitsluitend de mannen zijn, poppen zijn meestal net niet intensief genoeg en laten snel bruin zien, dit zal echter ook bij de mannen optreden als ze niet intensief genoeg zijn of als de blauwfactor te zwak is. Het infokken van andere pigmentkleuren uit de „lagere” groepen moet worden afgeraden, dus geen agaten, bruinen of isabellen gebruiken voor de kweek van staalblauw/goudgroen. Het infokken van een lagere pigmentkleur geeft mannen die die lagere kleur vererven, deze weliswaar onderliggende verervingsmogelijkheid maar tast toch zichtbaar de kleurdiepte van het pigment aan, er wordt echter de maximale concentratie verlangd. Vogels uit de groenserie die buiten worden gehouden hebben over het algemeen donkerder hoorndelen dan de groenen die binnen worden gehouden, dit is zondermeer als pluspunt aan te merken gezien de voor de hoorndelen gestelde eisen. Ik hoop dat er toch opnieuw mensen geïnteresseerd raken in deze kleurslag, in verhouding komen er veel te weinig staalblauwen op de tentoonstellingen, jammer! In de volgende pietpraat zal ik met U de oranjerode behandelen, TOT DAN!

VOLIÈRE

In Maasbree, aan de Dorpsstraat 23, woont ons lid de heer H. Boertien. Zijn volière is eenvoudig van bouw en strak van lijn. Zo behoort het te zijn. De beplanting in en om de volière moet als het ware in elkaar overgaan, zodat het bouwwerk niet domineert. Gezien zijn vragen over de beplanting IN de vlucht, hebben we begrepen dat daaraan het nodige zal worden gedaan. De volière is ongeveer 5 m lang en 2 m breed, opgetrokken van houten stijlen. In de vlucht is een los nachterverblijf gebouwd. De ren is in twee gelijke delen gesplitst, zodat meerder soorten vogels apart kunnen worden gehuisvest.

Naast een specifieke kanariëkweek, kunnen dus ook nog andere takken van de liefhebberij worden beoefend.

Vervolgens togen we naar Drachten, waar in de Lavermanstraat 40, de familie D. Machiela woont. De foto laat een beslist aardige volière zien, welke van hout is opgetrokken en 3 m lang, 1.10 m breed en ruim 2.20 m hoog is. Het nachterverblijf bevindt zich in het schuurtje waartegen de vlucht is gebouwd.

ysel

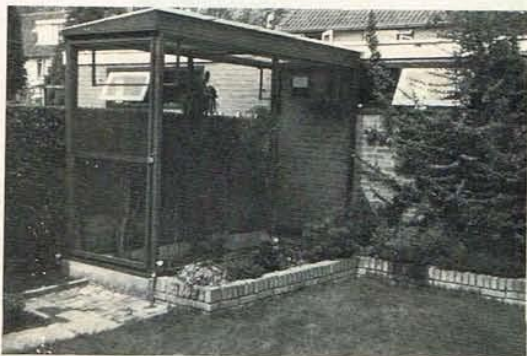
De

VAN DE MAAND

De bevolking bestaat uit een koppel prachtrosella's, een koppel Japanse nachtegalen en een paartje Chinese dwergkwartels.

Vooraf met de rosella's heeft hij bijzonder goede resultaten behaald. De kwartels lieten dit jaar verstek gaan, maar wanneer u weet dat datzelfde koppeltje vorig jaar helemaal zelf, dus zonder gebruik van broedmachine, 30 jongen heeft grootgebracht, mogen we gerust van een goed koppeltje spreken. In de vlucht is er met enige beplanting weinig eer te behalen, gezien het toch in feite een verblijf is voor grote parkieten. Desalniettemin doet de beplanting OM de volière het best aardig en de doorkijk tegen de ligusterheg geeft een leuke achtergrond.

Zowel de heer Boertien als de heer Machiela wensen we erg veel succes en plezier met en van hun vogels.

Deze volière staat sinds kort in de tuin van de Hendrik Kok Stichting te Rolde. De Hendrik Kok Stichting is het enige verzorgingstehuis voor blinde resp. slechtziende bejaarde mensen in ons land. Het verhaal betr. deze volière is in het kort, dat bij het gereedkomen van dit verzorgingstehuis door de aannemerscombinatie een cadeau aangeboden zou worden. Door de directeur van dit tehuis werd toen de wens uitgesproken, dat er een volière met vogels in de tuin zou komen. Door relaties van een bestuurslid van onze vereniging met de Hendrik Kok Stichting kon bereikt worden, dat de aannemers-

combinatie het bedrag dat zij wilden schenken aan onze vereniging ter hand stelde, waarvoor onze vereniging dan de inmiddels op tekening gezette volière zou leveren.

Uit de leden van de vereniging werd een bouwcommissie benoemd, die aanvankelijk de materialen is gaan kopen en vervolgens op een aantal zaterdag- en avonden met vrijwilligers uit de vereniging de volière heeft gerealiseerd. Het was geweldig zoveel hulp als wij gekregen hebben, zelden werd tevergeefs een beroep gedaan op de leden, waardoor in ongeveer drie maanden deze volière gebouwd werd.

Wij hebben dit niet uit liefdadigheid gedaan, althans voor zover het de vereniging betrof, want het arbeidsloon kwam ten goede aan onze vereniging, zodat wij onze altijd zeer slechte kas een beetje hebben kunnen opvijzelen.

Men zou kunnen zeggen, dat het een model volière is geworden, er zijn drie royale vluchten met idem nachthokken, waarachter nog een werkruimte is. Het gehele nachthok is dubbelwandig en volledig geïsoleerd. Twee vluchten zijn reeds bewoond met resp. kanaries en grasparkieten, voor de derde vlucht moeten nog vogels worden aangeschaft en men denkt uiteraard aan goed zingende/fluitende vogels. De verzorging van de vogels vindt plaats door één van de bewoners van de Hendrik Kok Stichting. Het bestuur van de Volièrevereniging „De Bosfluiters” te Rolde is er trots op, dat onder de leden van haar vereniging zoveel saamhorigheid is, dat de gehele realisering van deze volière zo prettig en vlot is verlopen.

TWEE BEKENDE

Boven: Grijskopspreeuw — Onder: Pagodespreeuw

SPREEUWEN

Tekst: Cees van Berkel
Foto's: Horst Müller

GRIJSKOPSPREEUW, *Sturnus malabaricus*.

De nominaatvorm, *Sturnus malabaricus malabaricus*, komt voor in het Himalayagebied, Nepal zuidwaarts tot Madhia Pradesh in India en oostwaarts tot Assam en Bengalen. De ondersoorten zijn: *S.m. blythii* in het berggebied van Zuidwest India; *S.m. assamicus* in Noord en Centraal Assam; *S.m. nemoricola* in Noord Birma, Noordwest Yunnan, Thailand, Laos en Vietnam.

Ze houden zich voornamelijk op in grasgebieden en leven in groepen. Hun voedsel bestaat uit vruchten, bessen, insecten en zaden. Dikwijls komen ze op de grond waar ze dat voedsel vinden en ook verorberen.

Broeden doen ze veelal in boomholten maar ook hoog in de boomkruinen tussen het gebladerte. De holte wordt bekleed met twijgjes, halmen, bladeren en schors. Van diezelfde materialen bouwen ze ook nesten in de boomtoppen welke bouwsels dan wat slordig aandoen.

Het popje broedt alleen en de 3 tot 4 lichtblauwe tot groene eieren komen na 12-14 dagen uit. De jongen verlaten na 3 weken het nest en worden dan nog enige tijd door beide ouders gevoed. De pop is wat valer van kleur.

Van de **PAGODESPREEUW**, *Sturnus pagodarum*, zijn geen ondersoorten bekend. Ze komen zeer algemeen voor in Afghanistan, Ceylon, India en Nepal.

Qua levenswijze en gedrag komen ze in grote trekken overeen met de grijskoppen. Beide soorten zijn ook even groot, 20 cm. Alleen ben ik geneigd te zeggen dat de pagodespreeuwen een wat minder levendig gedrag vertonen.

Geslachtsonderscheid is wat moeilijk; de pop is iets kleiner en de zwarte kuif is wat korter.

Tijdens het zingen, wat beide soorten vaak doen, bewegen de grijskoppen hun vleugels heen en weer. We kennen dit ook van onze spreeuw, *Sturnus vulgaris vulgaris*. Wanneer de pagodespreeuw aan zangvoordracht doet, houdt hij de snavel tegen de borst, een vreemd maar grappig gezicht.

Alle twee de soorten worden regelmatig ingevoerd. Op een menu dat uit een goed universeel- en insectenvoer bestaat, aangevuld met vers fruit, zijn ze in prima conditie te houden. Baden doen ze graag en veel, dus regelmatig vers badwater is noodzaak. Het zijn ijzersterke vogels die heel goed in een onverwarmde buitenvolière kunnen worden gehouden. Ze zijn ook zeer intelligent en we kunnen ze zonder al te veel moeite betrekkelijk tam krijgen. Jarenlang heb ik beide soorten gehouden, doch helaas zonder goede successen. De pagodespreeuwen hebben wel gebroed, maar de jongen zijn nooit ouder geworden dan hooguit 14 dagen. Ik wijt dit voornamelijk aan het feit dat ze een goed bezette gezelschapsvolière bewoonden. Mede ook daardoor komen er wat problemen met de voedselverstrekking. Je kunt ze dan wel rijkelijk van het broodnodige

levend voer willen voorzien, maar in de meeste gevallen zijn de andere bewoners er dan mee weg met als gevolg dat de jonge spreeuwen tekort en alle andere vogels te veel kregen. Wil je echt goede resultaten behalen, dan zouden ze apart in een beplante vlucht moeten worden ondergebracht. Maar ja, als je nou per se een echte gezelschapsvolière wilt hebben, moet je kiezen of delen.

Zij nog opgemerkt dat beide soorten gebruik maken van ruime houten nestkasten, waarbij hun voorkeur uitgaat naar grote berken blokken van ongeveer 30 cm hoog met een middellijn van ongeveer 15 cm. Via de speciaalclub voor liefhebbers van Vruchten- en Insectenetende vogels, vernamen we dat hun en ons lid, de heer L. J. van der Nol uit Poeldijk, dit jaar zowel grijskop- als pagodespreeuwen heeft gekweekt.

Ongeveer 3 jaar geleden schafte hij zich, in de maand oktober, van elke soort een koppel aan. Hij bracht ze onder in ruime binnenkooien waar ze in een licht verwarmd vertrek konden overwinteren. Het daarop volgende voorjaar verhuisden ze naar een met verschillende struiken en heesters beplante volièr van 9 m lang, 1.50 m diep en 2.25 m hoog. Ze bewoonden die samen met diverse soorten buulbuuls, timali's etc. etc.

Zoals Van der Nol zelf al verwachtte werden, vanwege de drukte in de volièr, geen broedpogingen ondernomen. Hij besloot dan ook in het najaar een aantal vogels over te dragen en zich te beperken tot een aantal geselecteerde paren. Bovendien deelde hij later zijn volièr in drie vakken in. De grijskopspreeuwen en zwartkoptimali's in 'n vak en in een ander vak de pagodespreeuwen samen met de roodoor buulbuuls en de Japanse nachtegallen.

We schrijven donderdag 19 juni 1975, toen het eerste ei van de grijskoppen werd gesignaleerd. Op 20 juni d.a.v. was er het 2e en op 22 juni het 3e ei. Toen ging de pop tot broeden over. Ze verliet af en toe het nest om te eten en zich te ontlasten. Dit waren maar korte ogenblikken en tijdens deze werd haar plaats in het nest ingenomen door de man. Opmerkelijk was dat de man grijskop elke dag zo'n 10 à 12 groene blaadjes van de heesters in het nest bracht. Vochtigheidsgraad???

Aan het wat drukke zenuwachtige gedrag van de man bemerkte Van der Nol dat er jongen waren. Er bleken 2 eieren te zijn uitgekomen.

De volgende dag heeft hij de timali's moeten uitvangen omdat ze toen voortdurend met de grijskoppen overhoop lagen.

De jongen werden door beide ouders goed gevoerd. Het gebruikelijke menu werd aangevuld met enkele geknipte meelwormen, sprinkhanen, schone maden, schone geknipte regenwormen, miereneitjes, gekookte aardappel, beschuit en hard gekookt ei.

vervolg op pag. 530

ONZE DURE VOGELS
 HEBBEN BEHOEFTE AAN
VETTE KORREL
 GESCHIKT VOOR
 INSECTEN- EN
 VRUCHTEN-ETENDE
 VOGELS
 ZOALS SPREEUWEN,
 LIJSTERS, MERELS,
 BEO'S ETC.
 PRIJS f. 2,95 PER KG.
 * UW WINKELIER HEEFT HET.

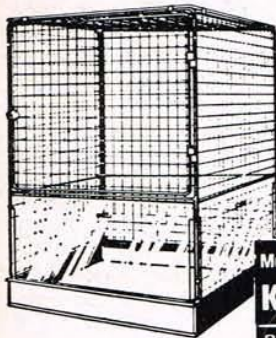
VETTE KORREL

Import:
 Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
 Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

NIEUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.
KOMECO-DIVISION
 POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam:
 Adres:
 Plaats:

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
 TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
 RUBICANA - bevordert het essentiële roodkleur pigment
 CHANVIT - verbetert zang en koppeling
 T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
 Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
 Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
 Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.
 Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
 Terheijden N.Br.

EERSTE KLAS ENGELSE IMPORT POSTUURKANARIES

GLOSTER, BORDERS, NORWICHS, YORKSHIRES, LIZARDS, FIFE FANCY, FRISE'S

Tevens kleurkanaries, parkieten, tropische vogels w.o. diverse zeldzame astrilden, honingzuigers, tangara's, etc.

Zaterdags tot 16.00 uur, andere dagen volgens afspraak. N.o.Z. - Verzending rembours.

DE VOGELSPECIALIST, IMPORT-EXPORT
 Panweg 66 - Zeist - Tel. 03404-1 82 76

SURINAME

3

het land van de kaaiman in een onvoorstelbare oerwoudvegetatie

door Henk Schimmel

Terug in de kampong valt het je iedere keer weer op dat oudere mensen zo apatisch voor zich uit zitten te staren. Zij schijnen zich voor niets en niemandal te interesseren. De eerste gedachte die in je opkomt is van „wat zijn die mensen lui” maar dat is een pertinente vergissing. De oorzaak van al het kwaad is verborgen in de cassaveknol. Het is het hoofdvoedsel van de indianen. De knol wordt geraspt en van het meel koeken gebakken. Eveneens wordt er een bepaald soort drank gebrouwen; dat heet cassiere. Het smaakt wat rinzig en is daardoor goed voor de dorst. Chips is voor hen geen nieuw produkt want zij bakken ze al van cassave sinds mensenheugenis. Echter in die cassave zit een soort blauwzuur dat een nadelige uitwerking op de hersenen heeft, waardoor ze als het ware in een soort drugtoestand geraken. Van de nieuwste kennis van de voedingsleer hebben deze mensen weinig weet en ik geloof niet dat ze één, twee, drie tot andere eetgewoonten zouden overgaan.

De indiaan waar ik vriendschap mee had gesloten nodigde mij uit een nacht met hem het oerwoud in te gaan om kaaimannen te vangen. Ik wilde wel eens zien hoe het in zijn werk ging en tevens zou ik in de gelegenheid zijn wat kikkertjes te vangen, want om die te bemachtigen kan je het best 's nachts op pad gaan. Ik had me geen voorstelling kunnen maken hoe het in het donker in het oerwoud zou toegaan. Al mijn beperkte uitdrukkingsvormen komen te kort om U deze sfeer mee te laten beleven.

Oude indiaanse vrouw, cassave bereidend

De lichtbundel van de lantaarn doorboorde het nachtelijk duister. Iedere plant en boomtak scheen in een spookgedaante te zijn veranderd en dan die wonderlijke cacaphonie van geluiden, soms zo oorverdovend dat je elkaar niet kon verstaan. Plotseling een angstaanjagende gil en dan verstomde voor een ondeelbaar ogenblik de herrie. Daarna brak het lawaai weer in alle hevigheid los. De krekels maakten de hoofdmoot van de levenmakers uit, maar vergeet ook de kikkers niet en het vreemde geluid van het geschuifel van wegluchtend „ongedierte” vlak voor je voeten deed de schrik om je hart slaan. De grote vuurvliegen schoten als lichtende kometen door het gebladerte en langs je gezicht. Een droombeeld van Alice in wonderland. De nachtzwaluwen scheerden vlak over ons hoofd als wij het licht omhoog richtten, want in de lichtbundel verschenen allerlei insecten, die een goede prooi voor deze zwaluwen betekenden. Om ons heen bliezen uilen angstaanjagende kreten. Voor geen goud zou ik me zonder deze doorgewinterde oerwouddenner op dit nachtelijke uur in de jungle hebben gewaagd. In een stille kom van de rivier was het al even mysterieus. Het licht dat je met je lantaarn over het water liet spelen, weerkaatste in honderden felgroene lichtende bolletjes; de ogen van de kaaimannen.

Mijn indiaanse vriend was bijzonder bedreven in het vangen van de kaaiman. Daarvoor had hij een lange stok met aan het uiteinde een staaldraad met lus. Voorzichtig schoof hij die lus naar een paar lich-

Vogelspin of tarantella

Avondstemming aan de rand van het oerwoud

tende bolletjes en uit ervaring wist hij maar al te goed of het een oude rakker was of een jong ding. De jonge dieren waren voor de indiaan favoriet daar zij bij de handel het meest aftrek vonden. Je moest wel oppassen dat ma kaaiman niet de lucht kreeg dat één van haar kinderen werd weggevis. Eenmaal gebeurde dat en zij schoot als een torpedo over het water op haar bedreigde jong af en dan is het zaak een goed heenkomen te zoeken. Op een middag hebben wij gezien hoe behendig de indiaan de dieren van hun zwaar bepantserde huid afhielp. Hij beschikte over een goede moderne uitrusting. Spuiten met morphine, scalpeermesjes en ga zo maar door. Al die huiden gingen naar Amerika en het vlees werd door de bewoners zelf gegeten.

Kaaiman opgezet

Zelfs kinderen vinden het een enerverende bezigheid een kaaiman te vangen. Ik heb gezien dat zij een monster van ruim twee meter naar mijn indiaanse preparateur sleepten. De vangtechniek is vrij simpel; boven de poel wordt een staaldraad gespannen waarvan op een bepaalde plaats een lus half in het water hangt. Het is nu slechts een kwestie van geduld totdat een kaaiman zijn kop door de lus schuift. De strik trekt zich aan en dan begint het werk van de lieve jeugd. Zodra hij op het droge is proberen zij zijn bek dicht te snoeren en vervolgens komen de poten aan de beurt.

Eerlijk gezegd ondanks hun niet bepaald sympathieke verschijning, zie ik niet in dat die dieren zo stelselmatig gevangen en geprepareerd moeten worden, want ook deze dieren hebben een functie in de natuur.

Hetzelfde geldt voor de roofvogels. Gelukkig zijn deze nuttige vliegers geen object voor onze preparateur. Het is moeilijk een vergelijk te maken met de stootvogelstand van voorheen en thans, maar zoals ik het kan bekijken zitten deze vogels niet in de benarde hoek. Gieren komen voornamelijk in het binnenland voor. Zij behoren niet tot de oorspronkelijke populatie maar zijn ingevoerd, overigens niet zonder succes. De harpyarend is een echte inheemse bewoner en de stootvogel, die ik vrij veel ben tegen gekomen is de slakkenarend. Misschien heeft hij wel een andere naam maar de inlandse bevolking duidt hem zo aan. Hij voedt zich bij uitstek met de grote slakken, die in de rijstvelden voorkomen. Ondanks deze natuurlijke bestrijding breidt de slak zich uit en grijpt men ook hier naar het chemische verdelgingsmiddel. Het gevolg is dat je vele dode arenden aan de rand van het oerwoud kan aantreffen.

Smith's weg, 600 km lang, is de enige weg dwars door het oerwoud

Ik zou nog over vele dingen kunnen verhalen, zoals de blauwgele ara's, die een doodgewone verschijning waren in het oerwoud en de zwartkop caique, de rootie's, kleine zangvogeltjes, die zich nu in kleine troepjes hadden verzameld.

De plannen voor een nieuwe reis naar een geheel ander gedeelte van dit boeiende overzeese gebiedsdeel is in vergevorderd stadium en ik hoop in het najaar van 1975 te vertrekken. Nu reeds hebben

mijn vrienden gevraagd enige exclusieve vogels uit dit werelddeel mee te nemen. Ik heb ze wel verzekerd geen kisten vol te stoppen en alleen die vogels mee te nemen, die niet wettelijk beschermd zijn. Het ligt niet in mijn bedoeling dit werelddeel af te stropen naar vogels, maar juist wat meer van deze vogels aan de weet te komen en als U nieuwsgierig bent naar de bevindingen van mijn nieuwe reis wil ik daarover later nog eens wat vertellen.

De lieverdjes van het oerwoud hebben de krokodil stevig aan de ketting

theorie van de zang

M. van Woezik

Na U te hebben vertrouwd gemaakt met de wijze, waarop een keurmeester te werk gaat bij het beoordelen van de zang onzer vogels, zal ik trachten de liefhebber een inzicht te geven in de regels, die in acht moeten worden genomen bij het bepalen van de benaming van een toer, de waarde daarvan, de afwijkingen die de toer minderwaardig maken en de ev. fouten die hij moet bestrijden.

Het zou een onmogelijke opgave zijn om U dit inzicht bij te brengen, indien ik daarbij geen gebruik zou maken van de theorie van de zang. Voor velen is theorie een slecht te verteren kost. Indien men echter in de sport wil meetellen en iets met zijn vogels wil bereiken, is de kennis van het lied, die alleen kan worden verkregen door bestudering van de theorie, onvermijdelijk.

Voorafgaande aan de theoretische beschrijving van de afzonderlijke toeren, zullen wij in het kort aandacht schenken aan het lied in zijn geheel en de theoretische verdeling daarvan. Het lied wordt fonetisch beschreven en wordt derhalve niet in notenschrift voorgesteld. Men heeft wel eens getracht het lied van onze vogels met behulp van notenschrift te beschrijven, doch men stuitte op de moeilijkheid, dat onze vogels bij het zingen niet alleen hele en halve toonafstanden gebruikten, doch zelfs $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{8}$ toonafstanden weergaven. Bovendien heeft Tretter vastgesteld, dat één der toeren van onze vogels, wat betref toonhoogte, begon op d 4de lijn en eindigde op d 2e hulplijn naar boven. Het bleek dan ook dat bij een dergelijke variatie het lied niet op een notenbalk kan worden vastgelegd. Bovendien zou notenschrift alleen de toonhoogte kunnen aangeven, maar niet het stemgeluid, hetwelk bij de zang van onze vogels toch van essentieel belang is. Men heeft daarom zijn toevlucht genomen tot een fonetische beschrijving, m.a.w. een beschrijving die betrekking heeft op spraakklanken. Deze beschrijving is gebleken het beste hulpmiddel te zijn bij de benaming en de beoordeling van het lied onzer vogels.

De zangtoeren

Zangtoeren worden verdeeld, in verband met hun inwendige bouw, in drie groepen:

- 1e. Eenvoudige ononderbroken toeren, dat zijn: zwieren, belrollen, heulrollen en de ronde l:nor.
- 2e. Eenvoudige, onderbroken toeren, dat zijn: bel-len, fluitenrol, tjokken en tjokkenrol, fluiten, schokkel en staaltonen.
- 3e. Samengestelde toeren, deels rollend, deels onderbroken, dat zijn: klokkende, bollende en rollende waterslag en waterrol.

Bij de beschrijving van de theorie van de verschillende toeren zal blijken, dat bovenstaande indeling een goed hulpmiddel is, om de naam van de toer vast te stellen. Ons eerste werk bij het beoordelen van het lied is dan ook het vaststellen van de namen der toeren, die worden gezongen. Zonder dit is beoordeling niet mogelijk, aangezien het keursysteem aan de verschillende toeren, ook een verschillend maximum aan punten toekent, b.v. klokkende waterslag 12 punten en schokkel slechts 3 punten. Aan een goede klokkende waterslag (mid-denkwaliteit) kan derhalve 5 tot 8 punten worden toegekend, terwijl aan een schokkel van dezelfde kwaliteit slechts 2 punten kan worden gegeven. Indien wij in staat zijn om de naam van de toeren te verstaan, zal de hierna volgende omschrijving ons ook in staat stellen, om de waarde van de toeren en derhalve de waarde van het gehele lied, in punten uit te drukken.

Bij het beoordelen van een toer gaat men steeds uit van het ideale en ideaal is een toer eerst dan, indien hij niet alleen de grootst bereikbare diepte, klankvolheid, kracht en lengte bezit, maar bovendien nog in het juiste ritme, de juiste beweging van de grondtonen en met de juiste klinkers en medeklinkers wordt gezongen.

U zult zeggen dat is een grote opgave en inderdaad zult U maar zelden zien, dat een keurmeester het maximum aantal punten voor een toer op de keurlijst toekent. Regel is, dat zelfs de mooiste toer die onze vogels zingen, bij het in aanmerking nemen van het bovenstaande, toch nog afwijkingen vertoont, die hem beneden het maximum der te geven punten doet zakken. Een keurmeester, die bovenstaande regels niet nauwlettend toepast, zal er gauw toe komen een mooie toer te hoog aan te slaan, om later te ontdekken dat een andere vogel in onderdelen toch nog beter is.

NBVV BOEKENSERVICE

Voor alle goede boeken op het gebied van UW hobby.

AGAPORNISSEN EN ANDERE DWERGPAPEGAAIEN, Thijs Vriends. Een prima boek voor elke agapornidenkweker	f 25,—
BASTAARDVINKEN, K. Speicher	f 7,25
DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer	f 17,50
DE VOLIERE, C. E. van Berkel	f 17,50
Alles over bouw, inrichting, beplanting etc.	
DUIVEN IN DE VOLIERE, J. Nicolai	f 7,25
EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven	f 13,50
GEVEDERDE VRIENDEN IN BOS EN TUIN, Dr. O. Henze	f 8,50
HANDBOEK VAN DE GRASPARKIETLIEFHEDDER, G. A. Radtke	f 24,50
HANDLEIDING VOOR DE KLEURKANARIEKWEKER, H. J. Veerkamp	f 18,50
HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann	f 18,50
HERKENNEN EN WAARNEMEN VAN DE VOGELS, Potrykus	f 10,80
KANARIERASSEN, K. Speicher	f 7,25
KANARIES, K. Speicher	f 7,25
KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEDBERIJ, R. R. P. v. d. Mark	f 14,50
KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp	f 15,50
KWARTELS EN FAZANTEN, A. Rutgers	f 51,—
ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen	f 16,50
Hierin vindt u letterlijk alles over de Goudvink	
PAPEGAAIEN, C. Af Enehjelm	f 6,50
PAPEGAAIENATLAS, 110 prachtige afbeeldingen in kleur met Nederlandse tekst	f 25,—
PARKIETEN, C. Af Enehjelm	f 6,90
THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher	
Speciaal voor de houders van een gezelschapsvoliere	f 24,50
TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel	f 7,25
VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark	f 9,50
VOGELNESTEN EN EIEREN, S. Hoeher	f 17,50
VOGELPRACHT IN NATUUR EN VOLIERE, Robiller	
Een erg goed boek voor hen die zich voor alle vogels interesseren	f 32,50
VOGELS DIE MEN KENNEN MOET, G. Röhm	f 7,25
VOGELS DIE VRAGEN WORDEN VERGESLAGEN, Jos v. Himbergen. Alles over de voeding in een populaire beschrijving	f 17,50
VOGELZIEKTEN, Raethel	
Een onmisbaar boekje voor elke vogelliefhebber, slechts	f 7,50
WATERSLAGERS EN HARZERS, houden en kweken van, M. v. Woezik. Een onmisbaar werkje voor de zangkweker	f 9,50
WILDZANGVOGELS, R. R. P. van der Mark	f 10,50
KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann	
Speciaal aanbevolen voor elke beginnende kweker, slechts	f 6,50
GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun	
Uitstekend determineerboekje, zeer veel informatie	f 18,50
KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel	NIEUW!
Het meest complete en unieke boek voor elke vogelliefhebber. Meer dan 80 kleur- en 100 zwart-wit foto's	f 37,50
DUIZEND VOGELS IN KLEUR, een geweldig boek	f 79,50
GRAMMOFOONPLAATJES MET LIED VAN DE HARZER EN WATERSLAGER, per stuk	f 7,90
ZAKBOEKJES VOOR DE NATUUR MET ELK 20 AFBEELDINGEN IN KLEUR: IN DE BOSSEN; WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN; WEIDEN EN AKKERS; WAT VIND IK DAAR; GENEESKRACHTIGE EN GIFTIGE PLANTEN; BOMEN EN STRUIKEN	f 7,25

UW BESTELLINGEN WORDEN ZONDER BIJKOMENDE KOSTEN, DUS FRANCO, THUIS BEZORGD!

ALLE BOEKEN ZIJN DIREKT LEVERBAAR. U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG OP GIRO 1148324 t.n.v. BOEKENSERVICE N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom. GAARNE DUIDELIJK DE TITEL(S) VAN HET BOEK VERMELDEN, ALSMEDE UW NAAM, ADRES EN WOONPLAATS; zie ook onze eerder gepubliceerde boekenlijsten. Prijswijzigingen voorbehouden!

Andere, niet genoemde titels, zijn op aanvraag leverbaar.

DE DOTTERGELE WEVER

P. C. Paulus

Bouwen doen ze, onvermoeibaar, het hele jaar door, uitgezonderd in de ruiperiode. Welke vogel zou dat anders zijn dan de door ons zoveel in de volière gehouden dottergele wever?

We zouden in plaats van bouwen misschien moeten zeggen „weven”, want als ze geen takken hebben, weven ze zelfs nestkastjes en het gaas vol.

Ze gaan daarmee door zolang er maar materiaal, bestaande uit grof gras, riet enz. voorhanden is; ze plukken het desnoods nog zelf ook.

Het land van herkomst is Zuidwest-Afrika: Angola, Masai, Mozambique en Transvaal, en in de streek Senegal tot aan de Soedan.

Als we het bovenstaande lezen en nazoeken in een atlas, ontdekken we dat ze in een zeer groot verspreidingsgebied voorkomen, zowel in de tropen, de subtropen als in een gematigd klimaat.

Een vogeltje met een zeer grote modificatie en een enorm groot nageslacht, vandaar dat de biotoop waarin ze leven zeer gevarieerd kan zijn.

De inlandse bevolking kent ze onder diverse namen, en men beschouwt ze daar als gespuis, net zoals bij ons de spreeuwen in de kersenboomgaarden.

Dat is ergens wel te begrijpen als je leest dat ze met

hele zwermen op de mielle neerstrijken en die leegeten.

De naam waar ze in Z.-Afrika onder bekendstaan, is zwartmaskervinkie, in het Engels noemt men ze half-masked weaver. Dit is tevens een mooie naam om te weten te komen dat de man een bruinzwartmasker draagt in de broedtijd. De gevarieerde biotoop vermeldde ik reeds eerder, dit is echter altijd laagland en in de buurt van water, dit i.v.m. de bouwmaterialen, die op die plaatsen rijkelijk aanwezig zijn. Altijd leven ze in kolonies bij elkaar, als ze tenminste buiten de bebouwde kom zijn. Bomen fungeren daar als flatgebouw voor ze. Volgens een zeer recent gesprek dat ik had met iemand uit Johannesburg, nestelen ze daar zelfs in tuinen, waar ze altijd maar bouwen. Als ze dan een popje vinden om de woning te inspecteren en dit vindt ze niet zo naar haar zin, wat dan?

Nou, dan breken ze het mooie, buidelvormige nest weer af en beginnen ergens anders opnieuw. Het is zelfs gebeurd dat ze de buitenkant met bloemetjes versierden.

U ziet het, niet alleen wij zijn weleens op de versier-toer, maar zelfs een wever doet veel moeite om een popje te pakken te krijgen. Alles bij elkaar genomen is het bezit maar tijdelijk. Ze zijn namelijk zeer polygaam, en altijd driftig bouwend.

Hebben ze een popje dat zit te broeden, dan beginnen ze direct weer opnieuw; vandaar de grote voortplanting. Bovendien beschikt zo'n man dan over een harem van 4 à 5 poppen.

Het is zeer belangrijk om ze meer dan 1 popje te geven. Ze vlechten als een razende, en wat ze niet als nest gebruiken, is prachtig voor kleine astrilden, die er een gretig gebruik van maken.

Eerlijkheidshalve moet ik wel vermelden dat ik nog geen enkel jong op stok heb gekregen; het broeden in gevangenschap behoort dan ook tot de uitzonderingen.

Zodra er een popje gaat broeden, verandert het gedragspatroon volledig. Ongeveer 25 cm rondom het nest is het dan verboden terrein, en ze is als een slang als er een andere vogel dicht bij komt. Het voedsel levert geen enkel probleem op en bestaat voor het grootste gedeelte uit zaden, vooral gekiemde. Ze moeten echter ook over eiwitrijk dierlijk voer kunnen beschikken, in hoofdzaak meelwormen en maden.

Verwarmen is niet noodzakelijk, maar wel gunstig, i.v.m. de broedcyclus en een nacht moet beslist niet langer duren dan 9 à 10 uur. Het verdient dus wel aanbeveling om ze wat extra licht te geven. Het hele jaar door worden ze geïmporteerd.

Ongeveer een jaar hebben ze wel nodig om vooral de popjes goed te laten acclimatiseren, de mannen bouwen altijd wel.

Een genoeg om te zien hoe ze dat doen met snavel en poot; uren kun je ernaar kijken en het vervelt nooit.

Ook de prijs valt mee, ze liggen nl. nogal laag in de markt en ook een beginner valt er geen builen mee. Bovendien hebben ze de zeer goede eigenschap beslist niet kwaadaardig te zijn tegenover kleinere soorten.

Een wever die zowat overal bijpast vanwege het fraaie uiterlijk en de manier waarop hij nesten maakt.

usel

De

ERVARINGEN MET AFRIKAANSE SOORTEN

BANDVINK

Van de bandvink, *Amadina fasciata*, zijn een drietal ondersoorten bekend. *A.f. fasciata*, komt voor van Senegal tot Soedan; *A.f. alescaderi*, van Djiboeti via Oost Ethiopië en Somalia tot Noord Mozambique; *A.f. meridionalis*, ten zuiden van het Nijassameer en in Rhodesië.

Nog afgezien van de lichtere kleur, mist het popje de rode keelband, zodat gemakkelijk het geslacht is vast te stellen.

Ze leven in de randgebieden van steppen en woestijnen, maar komen ook voor in dorpen en plantages.

Hun voeding bestaat uit onkruidzaden en insecten. Overigens is het insectenverbruik matig en veel minder dan bijvoorbeeld het blauwfazantje, vuurvinkje etc.

Broeden doen ze op velerlei plaatsen zoals in bomen, struiken en gebouwen. Ze betrekken ook wel verlaten wevernesten.

Het mannetje sleept de nestmaterialen aan en het vrouwtje verwerkt ze. Voor de ruwbouw zijn halmen, vezels etc. bruikbaar, voor de afwerking zachte materialen zoals veertjes.

Man en pop broeden afwisselend op de 5-7 witte eitjes gedurende 12 dagen. De jongen hebben een zwarte huid met weinig grijze dons. De verhemeltetekening bestaat uit 5 grote zwartachtige vlekken in de bovensnavel en wit-gele papillen in de snavelhoeken. Wanneer ze na plm. 4 weken uitvliegen zijn ze nog iets lichter van kleur dan hun moeder. De jonge mannen hebben overigens dan al wel de rode keelband zij het dat ook die nog wat vaal van kleur is.

Het zijn sterke volièrevogels die ook onze winters gemakkelijk en zonder nadeel in een onverwarmde ruimte kunnen doorbrengen. Broeden doen ze goed en reeds talloze malen zijn er kweekresultaten behaald. Toch hebben ze een niet al te goede reputatie. Ze kunnen, vooral tijdens het broedseizoen, stierlijk vervelend zijn voor de medebewoners van de volière. Zo hebben ze heel vaak de neiging om, uit louter nieuwsgierigheid???, de nesten van andere vogels in te gaan. Hierdoor verstoren ze dan beslist de rust en mogelijk ook broedsels.

Foto J. H. C. Nieuwenhuis, 3e prijs Fotowedstrijd 1974

Wanneer ze zelf tot broeden overgaan moet men ze overvloedig nestmateriaal verschaffen anders stelen ze het en dan nog het liefst uit nesten van reeds broedende vogels. U begrijpt wel wat daarvan de gevolgen kunnen zijn.

Bandvinken kan men het beste samenhouden met vogels van gelijke grootte of nog forsere soorten. In de volière maken ze bij voorkeur gebruik van

nestkastjes. De hoogte waarop die kastjes zijn aangebracht doet er niet zoveel toe.

Naast een goed mengsel tropenzaad verstrekken we ook trosgierst, gekiemd zaad en veel groenvoer. Tijdens de broedtijd is levend voer niet noodzakelijk. Als opfokvoer kan wat eivoer gemengd met insecten- en universeelvoer zeker zulke goede resultaten opleveren. In elk geval dient men er wel voor te waken dat, indien men toch levend voer geeft en dat levend voer dan uit meelwormen bestaat, dit zeer minimaal moet zijn. Meelwormen kunnen de broeddrift oppeppen en met name de bandvinken zijn daar nogal gevoelig voor. Bij teveel opnemen van meelwormen bestaat de kans dat een legsel in de steek wordt gelaten en aan een nieuw wordt begonnen. Als de jongen uitvliegen worden ze nog ongeveer 14 dagen door de ouders gevoerd. Het is verstandig om ze daarna, wanneer ze zelfstandig zijn, van de ouders weg te halen. In de regel is het ouderpopje dan al een nieuw legsel begonnen en de jongen zouden dat dan kunnen verstoren.

Na 3-4 maanden zijn de jonge bandvinken op kleur

en kunnen we ze als volwassen beschouwen. Het is evenwel aan te bevelen om niet met té jonge poppen verder te gaan kweken. Wacht er mee tot ze minstens 1 jaar oud zijn. Bij erg jonge bandvinkpopjes komt nogal eens legnood voor.

D. Teragter in Nunspeet kweekt bandvinken in broedkooien van 85 cm breed, 40 cm diep en 40 cm hoog. De nestkastjes zijn 15x12x13 cm met een invleggat van 6 cm middellijn. Het nestmateriaal bestaat hoofdzakelijk uit hooi.

Het broeden ging in die kooien wel goed maar toen ze jongen hadden werden die in de steek gelaten, althans ze werden niet door de ouders gevoerd. Om die reden heeft hij de jonge bandvinken ondergelegd bij de Japanse meeuwen en die voerden wel. Drie nesten van elk 4 eieren, waaruit in totaal 11 jongen zijn gekomen. Dat die jongen kwalitatief goed waren bleek uit de puntenwaardering op de laatste tentoonstellingen, 89 en 88.

Al met al een vogel waar beslist veel plezier van is te beleven als er maar rekening wordt gehouden met hun specifieke karaktereigenschappen en gedragingen.

vervolg van pag. 521

Toen de jongen 4 dagen oud waren werd getracht ze te ringen. Dit gelukte niet meer, ze waren toen al dermate uit de kluiten gewassen dat de pootjes te groot en te dik waren om de ring er nog over te schuiven.

Toen ze bijna 3 weken oud waren verlieten ze het nest om daarin niet meer terug te keren, ook 's nachts niet.

Niet onvermeld mag blijven dat vader grijskop, toen de jongen ongeveer 10 dagen oud waren, moest worden apart gezet. Hij belette namelijk van toen af zijn vrouwtje het nest in te gaan. Bij niet ingrijpen zou dit zeer zeker het leven van de beide jongen hebben gekost. Immers niemand zou ze meer hebben gevoerd. Vanaf die tiende dag heeft moeder grijskop het alleen geklaard; een voortreffelijke pop. In het ander vak van de volière lieten ook de pa-

godespreeuwen zich niet onbetuigd. Vijf dagen na het uitkomen van de grijskoppen werden er 2 pagodespreeuwen geboren. Deze werden door Van der Nol op de 3e dag geringd en dat bleek precies op tijd te zijn. Voor het overige verliep alles gelijk als met de grijskopspreeuwen, alleen waren er wat minder problemen met de medebewoners en was de ouderzorg van zowel man als pop optimaal.

Uit dit hele relaas heeft u wel kunnen opmaken dat het kweken van en met dergelijke vogels niet zó gemakkelijk gaat en dat er wel degelijk inzet en voortdurende observatie van de liefhebber noodzakelijk is. Daar komen nog enkele factoren bij welke ik enige tijd geleden al in het artikel over de Mandarijnspreeuwen heb weergegeven. Dergelijke kweekresultaten mogen we dan ook gerust erg hoog kwalificeren en in dit geval de heer L. J. van der Nol van harte feliciteren en de speciaalclub Vruchten- en Insecteneters oprecht complimenteren.

VERSTANDIG EN DOELBEWUST KWEKEN VRAAGT EEN GOEDE KWEKADMINISTRATIE

Maak gebruik van onze speciale **kweekkaarten**. Per 25 stuks slechts f 5,—.

Ook het regelmatig raadplegen van de **standaardeisen** is, zowel bij de selectie als bij de kweek, kortom altijd, bijzonder waardevol.

We hebben ze voor:

Kleurkanaries	f 6,50	Agaporniden	f 7,50
Postuurkanaries	f 20,—	Japanse Meeuwen	f 17,50
Grasparkieten	f 15,—	Zebravinken	f 4,—
Neophema's	f 6,—	Gouldamadines	f 12,50
Beknopte erfelijkheidsteer	f 6,50	Duiven en Kwartels	f 5,—

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, en onder vermelding van het gewenste alsmede naam, adres en woonplaats.

KUIFVERSCHIJSSELEN BIJ DE GRASPARKIET

G. Visser

De kuifparkieten zijn als mutatie in Canada ontstaan. Ze zijn nog maar sedert kort in de belangstelling van de fokkers gekomen. In het begin, plm. tien jaar geleden en enkele jaren daarna was er weinig belangstelling voor. Jaren heeft men tevergeefs naar de juiste verervingsregels gezocht. Zelf heb ik mij daar ook enkele jaren mee bezig gehouden. Vele paringen gedaan met diverse kuifvarianties; de uitkomsten bleken moeilijk vast te stellen.

Nu beweren sommige kwekers van grasparkieten, dat de kuiffactor veel overeenkomt met de bontvorming in een vogel. Als er in de vetstofvogels (witte en gele) ergens een bont veertje of vlekje aanwezig is, daar bonte vogels uit kunnen ontstaan. Daar kan ik het wel mee eens zijn, doch dat gaat volgens mij niet op bij de grasparkieten wat betreft de kuifvorming.

Vorig jaar kwam ik in het bezit van een jonge vogel die een zuivere veerscheiding dwars over de borst had. Van gedraaide veervorming was geen sprake. Het leek net dat het zo gekamd was. Nu is deze vogel een jaar oud, heeft tweemaal volledig geruid, en de hele veerscheiding is verdwenen.

Andere kwekers zijn van mening dat dezelfde regels gelden als bij de kuifkanarie's of japanse meeuwen met kuif, dus dat de kuif dominant vererft. Persoonlijk ben ik van mening dat de kuifvorming intermediair vererft. Wel zijn er in eerste instantie door praktische ervaringen **richtlijnen** ontstaan, die we bij de kweek nooit uit het oog mogen verliezen.

1. Het is tot nog toe erg moeilijk gebleken, grasparkieten van standaard maat, (engelse), met kuiven te kweken.
Denk hierbij ook eens aan de violetfactor.
2. Uit kuifbroed, gladkoppen met geen enkele vertoning van opstaande of gedraaide veren, is het wel degelijk mogelijk zichtbare kuifeigenschappen te fokken.
3. Er zijn veel variatie's van kuifverschijnselen. Zie bijgaand schetsje.
4. Er bestaat ook veel debiliteit en imbeciliteit onder deze vogels, vooral als ze nog niet zijn uitgevlogen. De jongen niet te gauw afmaken, bij het volwassen worden gaan deze zichtbare factoren vaak verdwijnen. Daarom zijn ze nog wel latent aanwezig.
5. **De kuiffactoren kunnen nog optreden**, nadat er jarenlang vogels zonder kuiffactoren zijn ingekruist.
6. Uit een ouderpaar waarvan beide ouders veel zichtbare kuifvorming hebben, rozet met monnikskap of een extra rozetvorming tussen de vleugels, kunnen zeer veel vogels ontstaan die voor het oog geen kuiffactor hebben.
7. Vogels met veel kuiffactoren hebben een zachte beet en zijn bijzonder gemakkelijk tam te maken.

Als we deze gegevens samenvatten komen we tot de volgende konklusies:

1. De eigenschappen; kuif, violet, niet engels, zachte beet en eventuele debiliteit **kunnen** op hetzelfde chromosoom liggen.
2. De genen, van engels en kuif, liggen zeer dicht bij elkaar.
3. Er is sprake van polymerie of van een polyploïd chromosomen.

Nu kunnen over deze materie, wat hier gesteld is, vragen oprispen.

Mochten er kwekers zijn die met dezelfde ervaringen (problemen) zitten, dan zou ik daar graag eens mee van gedachten willen wisselen. De volgende keer hoop ik u de tot nog toe bekende verervingsformules te behandelen.

Daarbij enkele persoonlijke kweekervaringen.

Valkparkietkuifje

Rozet

Monnikskap

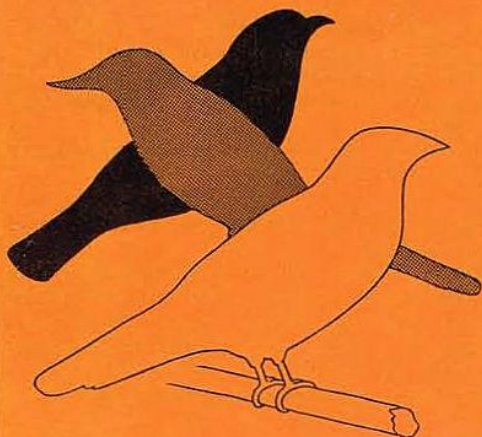
Puntkuifje

Halve rozet

Twee kleine rozetjes rechtopstaand tegen elkaar.

VOGEL '76

**meer dan 3000 vogels
in honderden soorten
enorme verkoopklasse
welke doorlopend
geopend is.**

U KIJKT UW   UIT

met medewerking van:

- speciaalclub vorm- en postuurkanaries
- nederlandse zebra-vinkclub
- speciaalclub parkieten
- speciaalclub Europese vogels en hun hybriden
- speciaalclub vruchten- en insektenetende vogels
- speciaalclub Japanse meeuwen en honderden individuele leden

het geheel georganiseerd door de

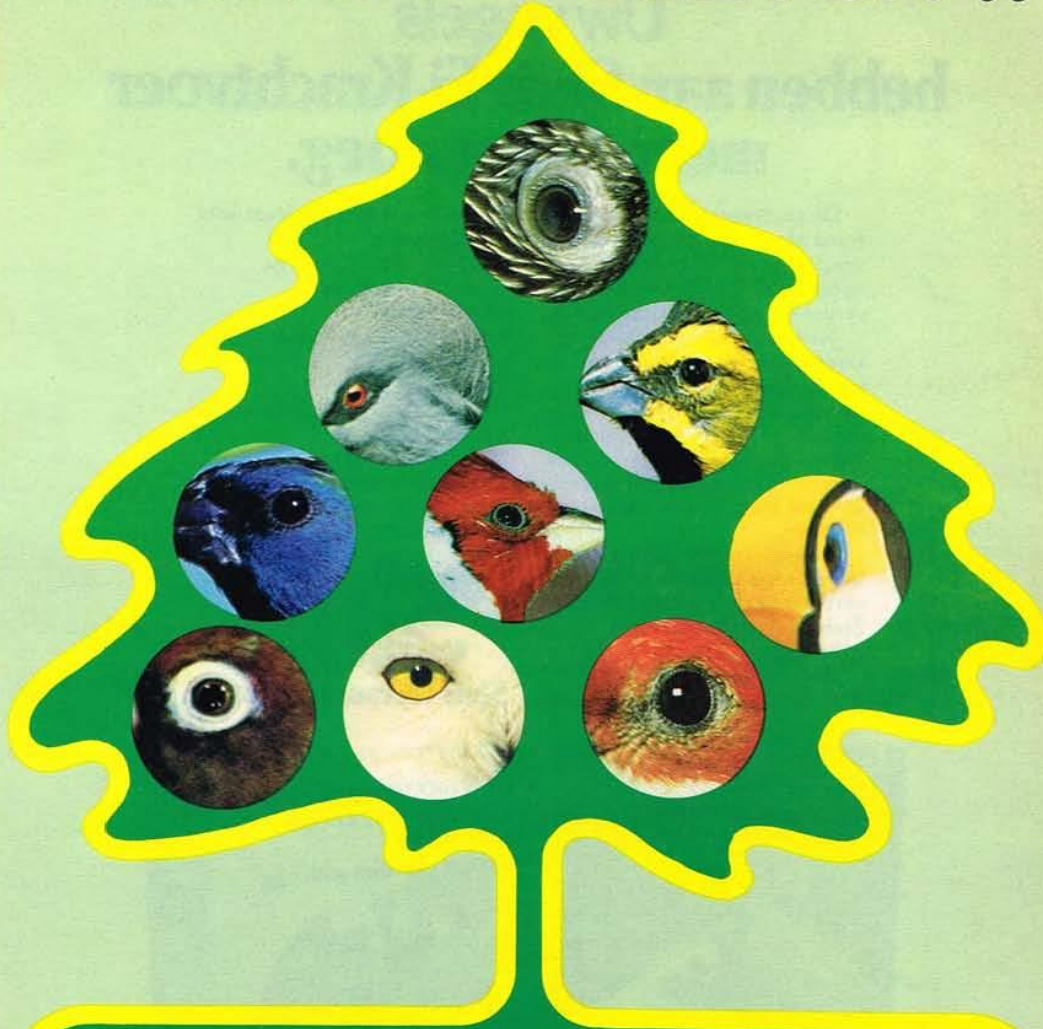
NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS IN DIERGAARDE BLIJDORP ROTTERDAM

geopend op: vrijdag 9 jan. 1976; 10 - 22 uur
zaterdag 10 jan. 1976; 10 - 22 uur
zondag 11 jan. 1976; 10 - 17 uur

Entreprijs inkl. toegang tot de diergaarde:

Volwassenen f 5,00; kinderen tot 14 jaar f 2,50
Bejaarden slechts f 1,—

U KIJKT UW OGEN UIT!!

INDERDAAD, VOGEL '76 WORDT BESLIST WEER DE MOEITE WAARD.

Tussen 2 (), weet u welke vogels hier in uw ogen kijken?
Laat ons er maar weer eens een gezellige KERSTPUZZEL van maken.

Om u toch een beetje in de goede richting te sturen, kunnen wij u zeggen dat de kleurafbeeldingen van de betreffende vogels gepubliceerd zijn in de jaargangen 1974 en 1975. Vermeldt de namen van de vogels op een briefkaart en zendt deze briefkaart vóór 15 januari 1976 aan N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

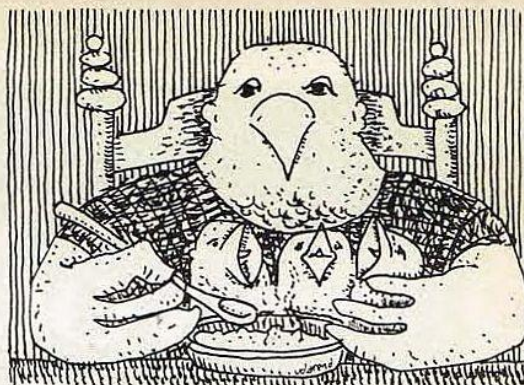
Onder de goede oplossingen worden weer een aantal goede boeken over uw hobby verloot. Wij wensen u erg veel puzzelgenot en als vanzelfsprekend

Fijne Kerstdagen en een prettige Jaarwisseling.

OVER KLEURKANARIES GESPROKEN . . .

door L. v. d. Pols

„Met genoeg kijk ik naar mijn drie jonge kanaries, die nu hun eigen weg zoeken in mijn voliëre, maar oh, wat heeft hun leven aan een zijden draadje gehangen. Ze werden geboren op 12 september j.l. als tweede broedsel van dit jaar. 4 jongen waren er, waarvan er een al direct kleiner was dan de anderen. De pop zorgde goed voor haar kinderen, maar het viel mij op, dat de man niet voerde en erg agressief werd tegen de pop zodra zij op voedsel uit ging. Op 22 september besloot ik de man uit de voliëre te vangen en onder te brengen in de tegenoverliggende voliëre waar nog twee kanariemannen zaten. De pop zorgde goed voor haar stel, tot op zondag 28 september. Ze zat dik en voerde niet al te veel. De jongen zaten dan ook letterlijk te schreeuwen van de honger. Ik heb toen geprobeerd ze met een spuitje wat bij te voeren, maar ze waren eigenlijk nog te jong daarvoor. Tegen de avond voerde de pop weer wat en ze ging ook weer op het nest zitten. Ik hoopte dat ze de andere dag weer fit zou zijn, maar helaas, maandagochtend vond ik haar en het kleinste jong dood. Goede raad was duur. Deze jonge beesten zelf voeren? Ik zag het niet zo zitten, maar toch probeerde ik het maar. Toen dacht ik,

waarom zet ik die man niet weer terug? Het zijn tenslotte zijn kinderen. Ik moet zeggen, dat ik er niet te veel van verwachtte, maar aangezien ik deze drie jongen toch als verloren beschouwde probeerde ik het toch. Toen hij weer in zijn oude huis terug kwam, vloog hij onmiddellijk naar de omgeving van het nest, waarin de drie jongen schreeuwden om voedsel. Onmiddellijk begon hij alle vogels, die zich in de nabijheid van het nest waagden, te verjagen, en toen gebeurde het voor mij volkomen onmogelijke. Binnen het uur voerde hij zijn kinderen, die hem natuurlijk de eerste uren geen rust gunden. Ze zijn nu helemaal zelfstandig, onkundig van alles wat er rondom hun heeft plaatsgevonden. Ik hoef deze man niet in te zenden naar een tentoonstelling. Zijn puntentelling zal beslist niet hoog zijn, maar voor mij is hij de kampioen onder de kampioenen. Dit was mijn waar gebeurde verhaal.

DE VRAAG . . . WAAROM?

door Jos van Himbergen

Soms zwerf ik van de ene vogelliefhebber naar de andere. Zonder vast doel, alleen maar om eens te kijken hoe anderen het doen en welke vaste gewoonten ze in huisvesting en verzorging hebben aangenomen. Want daar komt het dikwijls op neer. Vogelliefhebbers spreken elkaar wel op vergaderingen en als vrienden onder elkaar, maar toch wordt er nadien in hun methoden niet gewijzigd. Proefondervindelijk hebben vele vogelvrienden bepaalde onderwerpen zeer serieus uitgediept en gezien wat wel en geen succes heeft opgeleverd. Maar met schade wijs worden heeft geen zin als we kunnen profiteren van wat een ander al uitgezocht heeft en met aanneembare gegevens kan staven. Soms sta ik dan ook verbaasd als ik zie, dat je beste vrienden, eigenlijk tegen beter weten in, het toch nog anders gedaan hebben dan was afgesproken. Beslist niet met kwade bedoelingen, dat niet, maar toch nog eens proberen of het anders ook kan. Er zijn nu eenmaal vaste regels in de vogelvoeding waar men nooit ongestraft van kan afwijken en door

dat toch te doen komen vogelvrienden vaak met vele vragen te zitten. Een antwoord daarop is meestal wel mogelijk, doch om het in de juiste vorm te verpakken geeft wel eens problemen. Waarom dit zo is zal ik U trachten uit te leggen.

Duizenden mensen hebben als hobby het houden van vogels in gevangenschap. Om dit met succes te kunnen doen moet men kunnen beschikken over enige kennis omtrent vogelvoeding. En hier zit net de moeilijkheid.

Niemand kan verwachten, dat iedere vogelliefhebber ook deskundig is op het gebied der voeding. En nu komt het grote gevaar.

Wie wel iets over vogelvoeding te vertellen heeft vervalt vaak in termen, die de vogelliefhebbers niet meer aanspreken. Het resultaat is dan, dat men de doorsnee liefhebber niet meer bereikt en alles is vergeefse moeite geweest. Laten we dit even uitdrukkelijk vaststellen, want een lange praktijkervaring heeft dit geleerd.

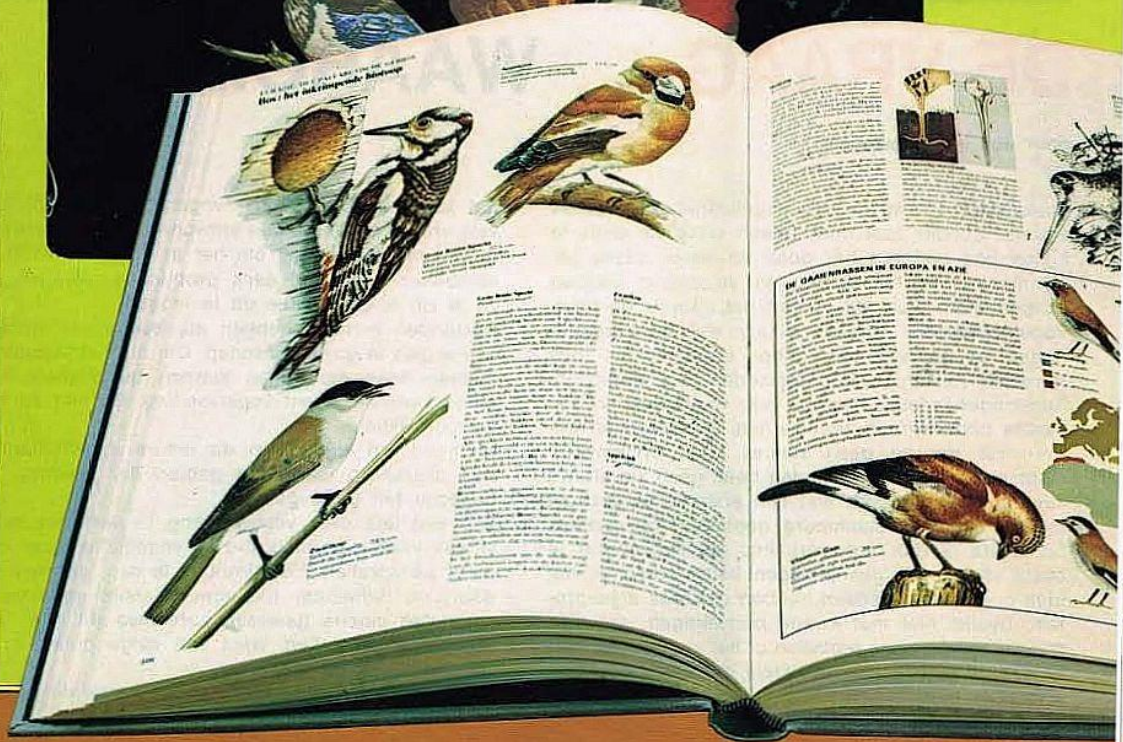
Als voorbeeld diende voor mij het beste, de poging

ELSEVIERS VOGEL ATLAS

Gr
Eennie

Speciale prijs

84,50

De

sel

100 dagen op zicht!

...indrukwekkend ornithologisch standaardwerk

Het bijzondere van deze atlas is dat de vogels op systematische wijze behandeld worden vanuit het landschap: Het nearctische gebied (Noord-Amerika), Het neotropische gebied (Zuid-Amerika), Het palearctische gebied (Euroazië), Het Ethiopische gebied (Afrika), Het oriëntale gebied (Zuid-Azië), Het Australische gebied (Australië en Nieuw-Zeeland), De oceanen, De poolgebieden.

Per gebied/landschap komen de vogelsoorten aan de orde met beschrijvingen van gewoonten, speciale aanpassingen, wijze van vliegen en voedselzoeken. Voorts worden de ontwikkeling van het vliegen, de veren, roesten, lopen, zwemmen, trek en taal der vogels in afzonderlijke hoofdstukken vermeld.

Uniek is ook de veertig pagina's tellende „classificatie”, die alle 28 orden onder de vogels opsomt, waarbij elke orde weer in families is onderverdeeld.

Een verklarende woordenlijst, een catalogus van wetenschappelijke en Nederlandse namen en een register completeren deze schitterende vogelatlas tot een grandioos naslagwerk!

De pracht van de vogelwereld komt op spectaculaire wijze tot uiting door meer dan 770 prachtige tekeningen, waarvan 500 in vier kleuren, én 167 kaarten en overzichten, eveneens voor het merendeel in kleur! Gebonden in het grote formaat van 23,5 x 29,5 cm, 272 pagina's. Winkelprijs f 94,50.

Dit is uw langspeelplaat!

Elke vogelliefhebber die 'Elseviers vogelatlas' voor een vrijblijvende kennismaking aanvraagt, ontvangt tevens als gratis premie deze 30 cm-elpee met 39 vogelgeluiden (winkelprijs f 15,90), die óók behouden mag worden indien de vogel-atlas niet wordt aangeschaft.

RESERVERINGSCERTIFICAAT

'Elseviers vogelatlas' is een zeer waardevol bezit voor elke vogelenthousiast. U gelooft het niet? U wilt het eerst zien? Dat kan! Vul nú deze antwoordcoupon in, doe hem in een envelop en stuur deze ongefrankeerd aan Shopping Service, Antwoordnummer 7239, Amsterdam. U ontvangt dan dit standaardboek thuis voor een vrijblijvende kennismaking van 10 dagen, samen met de gratis premie die al van u is!

Naam: _____

Adres: _____

Woonplaats: _____

Als u het bij die gratis kennismaking wilt laten, dan stuurt u de atlas uiterlijk de 10de dag van de kennismakingsperiode ongefrankeerd terug aan Shopping Service (in de oorspronkelijke verpakking). De langspeelplaat (t.w.v. f 15,90!) mag u behouden.

Als u 'Elseviers vogelatlas' behoudt, ontvangt u toch nog een korting van f 10,- op de winkelprijs van f 94,50 en wordt het boek uw eigendom voor slechts f 24,50 ineens en twee gemakkelijke maandelijkse termijnen van f 30,- elk. Shopping Service rekent niets extra voor termijnbetaling en neemt ook alle kosten voor verpakking en verzending voor haar rekening!

5.25.01

om een boek te schrijven voor vogelliefhebbers, dat handelde over het onderwerp voeding. Het schrijven en herschrijven nam vele maanden vrije tijd in beslag.

Het bleek namelijk, dat men te grote sprongen kon maken voor de gewone vogelliefhebber door een bepaald onderwerp te beschrijven zoals dit van een voedingsdeskundige verwacht kan worden. Nee, het moest aangepast worden weergegeven om iedere vogelvriend te kunnen bereiken.

Voordat dit boek werd gedrukt, is het gelezen door vogelliefhebbers, die op de maatschappelijke ladder gevarieerde functies vervulden, doch vogelvoeding nooit op hun program hadden. Al deze mensen maakten mij duidelijk hoe deze materie nuttig beschreven zou kunnen worden voor iedere vogelliefhebber, ongeacht de genoten schoolopleiding.

Dus bruikbaar in de praktijk. Hoogdravende begrippen bleken weinig zin te hebben, alleen praktische onderwerpen, welke vaak nog vergelijkender wijze moeten worden gebracht, zetten zoden aan de dijk en doen inzien hoe men verantwoord kan handelen. Gebruik maken van voedingsstoffen, welke in bepaalde perioden van het vogelleven meer of minder nodig kunnen zijn. Naargelang we produktie eisen van vogels, moeten ook de juiste voedingsstoffen worden gegeven en moeten we weten in welke grondstoffen die voedingselementen meer of minder aanwezig zijn. De aandachtige lezer zal in het verleden duidelijk gemerkt hebben, dat op dit aambeeld al veel is gehamerd.

In allerlei vormen is dit zondermeer nodig, daar al deze begrippen moeten doordringen bij iedereen, die vogels houdt en daar ook nog mee wil kweken. In de vrije natuur vinden de vogels tijdens de kweek en ruitijd meestal alle voedsel dat ze nodig hebben. Breekt de rustperiode aan dan vertrekken velen naar andere streken, omdat onze wintertijd onvoldoende voedsel en licht verschaft om verder te kunnen leven.

Zo gauw er in het voorjaar weer kiemende zaden, halfrijpe zaden en insecten beschikbaar zijn, komen ze terug om zich hier voort te planten. Het groter aantal lichturen in deze tijd van het jaar hoort bij de succesvolle kweek. Daarom dienen we ook met deze factoren rekening te houden: voldoende licht en aangepast voedsel.

Een goed aanvullend voedsel zijn gekiemde zaden, die we naast het hoofd rantsoen aan de vogels kunnen verstrekken. Hier komen we later nog eens wat uitgebreider op terug.

Zeer goed voedsel voor alle zaadetende vogels tijdens de kweektijd zijn de halfrijpe zaden van vele onkruiden en gecultiveerde zaadsoorten, dus niet alleen trossierst en andere gierstsoorten.

Halfrijpe en rijpende zaden bevatten voedingsstoffen, die nog in opbouw zijn en zodoende makkelijk opneembaar (verteerbaar) voor de vogels. De vogelliefhebbers, die we op de fiets of te voet door de velden zien gaan om deze zaden dagelijks vers te verzamelen, zijn gewoonlijk succesvolle vogelkwekers. Let U daar maar eens op.

Kijk eens naar de heggemus in de tijd dat ze jongen heeft. Heel vroeg in de morgen zien we ze al met driftige stootjes tussen het steengras schuifelen en pakt in hoofdzaak de halfrijpe zaadjes hiervan. Zijn de jongen uitgevlozen dan zien we dit zoeken naar halfrijpe zaadjes niet meer zo frequent gebeuren.

Voor mij rijst dan de vraag: Waarom?

Niet iedere vogelvriend is in de gelegenheid om het veld in te trekken, maar zal misschien wel over een stukje grond beschikken om wat zaden uit te zaaien om deze straks halfrijp en rijpend te verstrekken aan de vogels. Als de weersomstandigheden meezitten en men niet te laat in het voorjaar zaait, dan komen de meeste zaadsoorten wel tijdig tot volle wasdom zoals gierst en milletsoorten. Ook het kanariewitzaad leent zich goed om met succes te zaaien. Tot bundels gebonden stengels van diverse graszaden zijn een waardevolle lekkernij voor de vogels. Probeer het eens en kijk hoe ze met graagte de jongen in het nest ervan laten profiteren. Het in de ruimte brengen van natuurlijke voedingsmiddelen zal in vele gevallen tekorten opheffen, die aan een kunstmatige en niet uitgebalanceerde voeding kunnen kleven. Op deze wijze komt de natuur het gebrek aan kennis te hulp. Kennis omtrent vogelvoeding, die we nog niet hebben verworven of niet verwerven kunnen.

BERGPARKIET

door Cees van Berkel

De bergparkiet, *Polytelis anthopeplus*, behoort tot dezelfde familie — polytelis = prachtparkieten — als de Prinses van Wales- en de Barrabandparkiet. De Rock Peblers, zoals de Engelse benaming luidt, komen in Australië in twee verspreidingsgebieden voor.

Aan de ene kant is dat Zuid-Australië vanaf zuidelijk Nieuw Zuid Wales tot noordelijk Victoria en de Malleegebieden. Aan de andere kant, gescheiden door vele honderden kilometers, is dat Zuidwest Australië, ten zuiden van Geraldton en westelijk van Esperance.

Verschillende parkietsoorten in Australië hebben, mede door toedoen van de mens, die enorme gebieden in de loop der jaren heeft ontgind, hun verspreidingsgebied weten uit te breiden. Bij de bergparkiet is dat niet het geval, integendeel, men mag gevoeglijk aannemen dat hun gebied steeds kleiner is geworden, waardoor ook die splitsing in twee gebieden is ontstaan.

Tussen beide verspreidingsgebieden bevindt zich thans de Nullarbor woestijn. Een enorme vlakte, welke door toenemende uitdroging is ontstaan en welke aan de bergparkieten geen bestaansmogelijkheden meer bood.

Bij bijvoorbeeld de Pennant-rosella's, kennen we enkele zogenaamde geografische rassen. Vogels van eenzelfde soort in het ene gebied hebben, ten opzichte van die in andere gebieden, een sterk afwijkende verschijningsvorm. Ondanks dat de bergparkiet voorkomt in twee geheel afzonderlijke gebieden, is dat bij die soort niet het geval. Zowel de oostelijke als de westelijke populatie zijn uiterlijk volkomen gelijk zij het dat de westelijke iets geler is. Opmerkelijk is echter wel dat ze qua levenswijze wél enorm verschillen. In Zuid Australië bewonen ze dicht met eucalyptusbomen (Mallee) begroeide gebieden en komen ze ook voor aan de oevers van de Murray rivier welke eveneens met hoge eucalyptusbomen zijn begroeid. Ze vermijden daarbij de mens en naarmate die steeds meer gebieden cultiveert, wordt de populatie steeds kleiner. In Zuidwest Australië gedraagt deze parkiet zich als een uitgesproken cultuurvolger en bewoont in hoofdzaak de grote landbouwgebieden. Hun verspreidingsgebied is mede daardoor groter geworden en komen ze ook in steeds toenemende aantallen voor. Overigens bewonen ze niet alleen de landbouw gebieden, ze dringen ook steeds verder de aldaar gelegen eucalyptuswouden in. Ze zijn thans al zover gevorderd dat ze in de omgeving van de stad Perth talrijk voorkomen.

Vooraf in de landbouwgebieden richten ze enorme schade aan, zoveel zelfs dat ze in sommige streken het gehele jaar door mogen worden afgeschoten. Hun voeding bestaat uit allerlei zaden die ze op de grond zoeken en verorberen, terwijl ze hoog in de toppen van de eucalyptusbomen, waar ze zich bij

voorkeur ophouden, zich tegoed doen aan nectar en insecten.

Ook hun nestholten, meestal in de rechte hoofdstammen, bevinden zich zo hoog mogelijk. Die holten zijn vaak ontzettend diep, 3 tot 5 meter en meer is geen uitzondering.

Cayley vertelt dat ze soms ook broeden in holten welke in de steile oeverwanden zijn uitgegraven.

De broedtijd is van augustus tot december en de 3 tot 6 witte eieren worden door de pop gedurende 21 dagen bebroed. Na 5 weken vliegen de jongen uit. Uiterlijk gelijken ze dan op de pop en zijn ze overwegend olijfgroen, onderzijde meer geel-groen, van kleur met weinig tekening. De jeugdruï is pas geheel voltooid als de vogels 16-18 maanden oud zijn. Al eerder is echter het geslacht te onderkennen; bij de mannetjes treden al vrij snel wat geelkleurige veertjes op kop en borst naar voren.

De 43 cm grote bergparkieten zijn sterke vogels en verdragen heel goed de lage temperaturen die soms in onze winters kunnen heersen. Daardoor en ook omdat ze een vriendelijk en rustig karakter hebben en niet agressief zijn, zijn het prettige vollèrevogels. Wel zijn ze gemakkelijk te verstoren en moeten ze, tijdens de broedtijd, de beschikking hebben over een aparte vlucht. Die vlucht moet minimaal 6 m lang zijn, want het zijn bovendien zeer goede vliegers. Ze worden wat dat betreft als de beste van de Australische parkieten beschouwd. Geef ze dus wel de ruimte.

Bij zowel de heer P. Zonneveld, Duinweg 14 in Noordwijk aan Zee, als bij de heer Schot, Stoofstraat 6 in Tholen hebben ze die ruimte. De eerste heeft ze in een aparte vlucht van 6 m lang, 1 m breed en 2 m hoog; bij de tweede is de vlucht zelfs 10 m lang, de overige afmetingen zijn hetzelfde. Ze hebben met de bergparkieten goede resultaten behaald. Het aantal kwekers van deze vogels zal zeker wel groter zijn, maar beiden hebben ons enige gegevens verschaft die wij gaarne aan u willen doorgeven.

Bij Zonneveld werd gebroed in een nestkast van 35 cm breed, 35 cm diep, 80 cm hoog, met een invlieggat van 8 cm doorsnee. In de kast had hij een laag houtmoolm vermengd met zaagsel en vermolmd dennenaalden aangebracht.

Het viel hem op dat tijdens de broedperiode de man wat drukker, meer vliegerig en wat agressiever is. Dit klopt ook wel met de gegevens van de waarnemers in de vrije natuur die, zoals reeds hiervoor is gezegd, meldden dat ze gedurende die periode gemakkelijk verstoord kunnen worden, kortom wat onrustiger zijn. Zijn net 2 jaar oude pop, legde 3 eieren, welke alle zijn uitgekomen. Hierbij vraagt hij, uit hoeveel eieren een normaal legsel bestaat. Hij had wel eens van 8 eieren gehoord. Ja, ook hier kunnen we weer terugpakken naar de gegevens van de waarnemers, die spreken van 3 tot 6 eieren per legsel. In dit verband zou men dus kunnen stellen, dat een legsel van 8 toch wel érg groot is en boven het gemiddelde ligt.

De 3 jonge bergparkieten werden voortreffelijk door hun beide ouders grootgebracht. Het menu bestond uit een goed mengsel zaden voor grote parkieten,

Cédé eivoer, wortel, appel, groen, gekiemd zaad, in het voorjaar wat meelwormen, onkruidzaden en ge-weekt brood. Vanzelfsprekend ontbraken de steeds verse wilgentakken niet.

De nestkasten welke de heer Schot voor zijn berg-parkieten maakte, zijn wat groter en meten: 40 cm breed, 40 cm diep en 120 cm hoog. Het invlieggat heeft een middellijn van 9 cm. De bodem werd voorzien van een laag turfmolm.

Zeker bij dergelijke diepe nestkasten, is het noodzakelijk om aan de binnenkant, vanaf onderzijde invlieggat tot op de bodem, een „trapje" aan te brengen, hetzij van grote krammen, hetzij van een strookje gaas. Hierlangs klimmen dan de vogels de holte in en uit.

Tijdens de broedperiode werd al opfokvoer geweekt brood en eivoer gegeven. Daarnaast, vanzelfsprekend, het bekende menu.

Wanneer de jonge vogels minstens 2 jaar oud zijn, mogen we ze pas inzetten voor de kweek.

De heer Schot heeft bij zijn vogels opgemerkt dat de pop geweldig veel vraagt om getreed te worden. Haar man daarentegen, had daar nauwelijks of geen belangstelling voor. Wellicht is dit een incidenteel verschijnsel en kan het heel goed mogelijk zijn dat bij andere koppels de sexuele gedragingen anders zijn. Misschien heeft het toch ook wel met het karakter van die bepaalde vogel te maken. De een is er meer van gediend dan de ander. Waar heb ik dat meer gehoord? Neen, vogels verschillen niet zó veel van mensen.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS"
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging
NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT
VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

BEKERS, MEDAILLES, STANDAARDS,
VAANTJES en vele andere artikelen koopt u tegen SPOTPRIJZEN bij

OOSTERBEEK'S SPORTPRIJZEN
Industrieterrein „De Kronkels"
Bunschoten - Telefoon 03499-1871

Nederlands grootste en goedkoopste
fabriek van sportprijzen

Gratis catalogus - Ook zaterdag geopend
van 9.30 tot 12.30 uur.

**Sinds 1 januari 1974 geen prijsverhogingen
meer!!!**

EEN FIJNE VOGELCOMMUNE

Ik kan er nog steeds niet over uitgepraat raken en daarom wil ik het ook nog maar eens zwart op wit zetten.

Als je een stel vogels hebt die goed kweken, dan straalt toch altijd een beetje van het resultaat af op de kweker zelf. Ik ben nu eenmaal zo onbescheiden dit te denken en eerlijk gezegd geloof ik, dat velen het met mij eens zullen zijn.

Waar ik het nu over wil hebben is het fijne en onverhoopte resultaat met een koppel goudvinken die met nog andere vogels eenzelfde volière bevolkten. Van dit koppel goudvinken kreeg ik in één broedsel namelijk 5 jongen en wel:

- 3 goudvinkpoppen
- 1 goudvinkman en . . .
- 1 bastaard putter x goudvink!

Ik vind dit een uniek resultaat

Enfin, het ging allemaal zó.

Vorig jaar kreeg ik van een goede kennis van mij een goudvink-pop. Daarbij kwam als echtgenoot een vrij forse eigen-kweek goudvinkman van het vorige broedseizoen. Dat gebeurde overigens pas nadat ik gezien had dat de twee koppels die ik bezat niet zo goed bij elkaar pasten en weinig drift toonden. Ook had ik gekonstateerd dat mijn eigen-kweek goudvinkman alleen maar trok naar de grote goudvinkpop in een andere volière. Zodoende ruilde ik de partners. Het gevolg bleef niet uit. In de kortste keren werd met de nestbouw begonnen en spoedig — het was intussen eind mei geworden — kon ik de eerste 3 eitjes rapen, die ik na het leggen van het 4e eitje weer terug legde. Nog 2 eitjes volgden. Op 12 juni kwamen 5 jongen uit en het 6e volgde een dag later. Eén jong was vrij spoedig verdwenen. De overige werden echter met bijzonder veel vlijt en energie gevoerd van 's morgens vroeg 5-6 uur tot 's avonds 8-9 uur. Een zware taak!

Op 27 juni vlogen 3 jongen uit, op 28 juni de 2 andere. Allemaal gezond zo te zien: de een wat forsler dan de ander doch dat is niet ongewoon. Het viel me direct op dat er één, het was ongeveer de kleinste, lichter van kleur was op borst en kop. In elk geval géén gewone goudvink! Een spontane mutatie of een bastaard, dat moest wel.

Toen zag ik dat die zijn ringetje niet meer om de poot had. Dat vond ik vanzelfsprekend erg jammer. Je kunt immers nooit weten wat er van zou worden? Ik had ze 5 dagen na het uitkomen geringd, 4 om de linkerpoot en de kleinste om de rechterpoot. (Dat doe ik wel meer om naderhand te kunnen zien of er bijvoorbeeld nog verschillen in grootte zijn.)

Het bleek wel de kleinste te zijn die zijn ringetje verloren had. Ik heb het toen direct weer gevangen en met veel zorgen en voorzichtigheid en met behulp van olie, langzaam en zonder iets te beschadigen een nieuw ringetje kunnen aanschuiven. Dat is natuurlijk niet ieders werk en het moet kunnen!

Het houden van de Goudvink is helaas nog bij de wet verboden

Verder ging alles goed en naderhand bleek dat het een bastaard putter x goudvink moest zijn. De kwiekheid, de niet zo donkere snavel, de lichte aftekening van de vleugelpennen, de witte vlekken (vlaggen aan de onderkant van de staartveren), alles leek er op. Als één van de eerste begon dit vogeltje al volop te frazelen en ik vleide me met de hoop dat het ook nog een man was!

Nog 'n punt dat mij de moeite waard lijkt om hier te vermelden is het feit dat ik enkele dagen na het uivliegen bij één van de jonge goudvinken al een klein zwart keelvlekje zag dat de andere misten. Ik dacht op dat moment dat het misschien een onderscheid was tussen de sexen. In mijn geval zou ik dan 3 jonge poppen en 1 jonge goudvinkman hebben. Het is naderhand zó uitgekomen!

Of dit inderdaad in alle gevallen zo is of dat er bij mij sprake was van een toevalligheid weet ik niet. Ik heb er in elk geval nog nooit iets over gelezen en daarom lijkt het mij nuttig dat de goudvinkenkwekers daar eens op letten. (Of het keelvlekje ook al vóór het uivliegen te zien is heb ik niet gecontroleerd, maar ik meen van wel.)

In de bewuste volière zaten in hetzelfde broedseizoen behalve het koppel goudvinken en natuurlijk de putterman, ook 1 groenvinkpop en 1 koppel aurora-astrilden. De goudvinken hadden zich gevestigd in de binnenvolière, in een bovenhoek die aangekleed was met dennetakken en hei. De putter en de groenvink gingen een paar dagen later wonen in het overdekte gedeelte van de buitenvolière met als gevolg dat er van de 6 bevruchte eitjes 4 mooie hybriden zijn groot geworden. Dit zijn wel wilde rakkers. De aurora's brachten al eerder 3 fijne jongen groot.

Nog iets dat de aandacht waard is. De putter/groenvinkbastaarden hadden nog een dag of 3 nestverblijf tegoed toen de jonge goudvinken en de putter/goudvink al uitvlogen. Al gauw hoorde men hun bedelroep als ze iets tekort kwamen. Het was direkt te merken dat de putter/goudvink iets andere en lichtere geluiden maakte. De groenvinkpop er onmiddellijk op af... en voeren Ze is dat blijven doen, ook toen haar eigen jongen uitvlogen. En de putter/goudvinkbastaard zelf, neem het hem maar niet kwalijk dat hij uit twee ruiven wilde eten, hoewel het hem dikwijls veel moeite kostte om van zijn eigen moeder iets los te krijgen ofschoon ze hem toch niet helemaal in de steek liet.

Wat de voeding aangaat, ze aten van alles om het zo maar eens te zeggen. Verse miere-eitjes, dolgraag, maar zie er maar aan te komen. Diepvriesmiere-eitjes, wel vers ingevroren, kunnen bijzonder mooi zijn na het ontdooien: meelwormen, gewoon of geknipt, aten ze niet weinig want ze hebben er nogal wat van nodig als ze de hele dag moeten fourageren. Vanzelfsprekend allerlei „onkruidzaden“ wat de pot maar schaft: vogelmuur, liefst met zaad; herderstasje; paardebloemen, wanneer de bloem er juist af is; klein kruiskruid; perzikkruid; zuring; melde, maar dat is al weer wat later; en dan een toef brandnetels met groene bladluis, héérlijk!

Op geplette zonnepitten, ik geef altijd witte, zijn ze dol.

Ook van geweekt en gekiemd zaad (een wildzangzaadmengsel met extra nootzoet-raapzaad en negerzaad) smullen ze.

Ik zal wel wat vergeten zijn — zo denk ik aan weegbree en allerlei graszaden — maar u hebt in elk geval een idee van wat er zoal van hun gading is. Het is, naar mijn mening, het beste een ruime variatie aan te bieden. Men ziet het aan hun voedselopname wat ze meer en in mindere mate prefereren. Wat de europese vogels aangaat en zover mijn ervaring met goudvinken strekt; de eerste week hoofdzakelijk dierlijk voedsel, daarin zijn ze begrijpelijk nogal kieskeurig, en daarna worden ze gemakkelijker in hun keus.

Bij de groenling ligt het heel wat anders, gemakkelijker.

Vanzelfsprekend moeten de vogels in het kweekseizoen in de goede konditie zijn, het goede voedsel kennen en eten als ze broeden en jongen hebben. Niet zeggen „en nou zal ik je eens verwennen“ als de vogels reeds broeden, want dan is het veelal te laat.

Voor velen zal dit alles al wel gesneden koek zijn, maar het leek mij toch nuttig hier nog eens de nadruk op te leggen. Een goede observatie van de vogels blijft altijd gewenst.

Ja, en wat te zeggen van onze putterman die natuurlijk in een hevig verliefde bui ook nog 'ns de goudvinkpop het hof maakte, met alle gevolgen van dien? Moet ik het hem kwalijk nemen? Ze is ook zo mooi!

En er is nooit ruzie door ontstaan in die kleine gemeenschap. Was ik er naast met de aanhef van mijn verhaal? Wat mij betreft nog meer van zulke fijne vogelcommunes!

G. Schroeders

PRATELEN IN DE VOGELMUIT

Toen de laatste vuurpijlen, zevenklappers, donderslagen, gillende keukenmeiden, bengals vuur en weet ik wat voor brandend, knallend, klappend, spetterend levensgevaarlijk en geldverslindend tuig de lucht was ingeschoten, sloeg ik een zucht van verlichting. Dankzij dat extra pikketanisie, dat nu eenmaal bij een jaarwisseling gebruikelijk is, kon ik die nacht toch nog redelijk in slaap komen. Met enige schroom en een bang hart toog ik de volgende morgen, op die eerste januari, naar m'n voliëre. Gelukkig, ze hadden het geweld doorstaan, er waren geen slachtoffers.

Denk nu niet dat dit een overdreven verhaaltje is. Het zal niet de eerste keer zijn en ik zal beslist ook niet de enige vogelliefhebber zijn, die op 1 januari 19zoveel, de schrik van m'n leven kreeg. Talloze dode vogels in de kooi omdat ze, geschrokken door het plotseling opstekend geweld van vuur en knallen, in volkomen duisternis zijn gaan vliegen. Als waanzinnige vlogen ze zich te pletter tegen de wanden.

Daar sta je dan, een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar...

Pas op met vuurwerk! Regelmatig worden we in deze dagen gewaarschuwd. Sla die waarschuwing niet in de wind. Kijk uit en denk daarbij ook aan de vogels en andere dieren.

In uw geval is het zeker niet onverstandig om ook uw burens te vragen enige voorzichtigheid te betrachten.

Mag ik u dan een prettige, maar rustige jaarwisseling wensen en hopelijk zien we elkaar in goede gezondheid in Rotterdam.

Rotterdam???

Weet u dat niet dan? Van 9 t/m 11 januari worden in de Rivierahal van Diergaarde Blijdorp de bondskampioenschappen gehouden; VOGEL '76. Sorry hoor, maar dat mag u niet missen. Daar MOET je naar toe.

VOGELIST

VOGEL '76

9 t/m 11 jan. 1976

**Diergaarde
Blijdorp
Rotterdam**

JE KIJKT JE OUI!

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

Op de dijk, die nu rond het Twiskeland loopt, kijk ik uit over een verdorde rietvlakte. Eens lag hier een prachtig moerasland. U moet het me niet kwalijk nemen dat ik even mijn gedachten de vrije loop laat gaan en wat herinneringen op ga halen van een tijd toch echt niet zo ver geleden. Het monster tijd gaat snel en de techniek maakt dat die hele ontwikkeling in een stroomversnelling terecht komt. Waar men vroeger tientallen jaren voor nodig had, gebeurt nu in een tijdsverloop van enkele maanden. Waterwolven hebben het moeras uitgeperst en het leven brengende water weggezogen. Een weke moddermassa heeft men over de rijke vegetatie gespoten en wat er over is gebleven is slechts een vage weerspiegeling van het rijke vogelleven van dit gebied.

Vroeg in het voorjaar hoorde men de roerdomp en het monotone wekkerliedje van de snor. De rietgors had zijn „Schrijvereitjes” in een keurig gevlochten netsje verborgen. En daar waar het riet het dichtst was en het land ophoudt land te zijn, had de heerser van het broekland, de bruine kiekendief, zijn machtig horst gebouwd. De rimboe en de broeklanden van Oostzaan waren voor hem een juweel van een broed- en voedselgebied; zijn schommelende vlucht boven dit gebied deed de muizen haastig wegvluchten en de vogels snel en angstig op de wieken gaan; want wie te traag reageert is een kind des doods in de venijnige klauwen van deze rover.

Menige dag hebben wij van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de rietwildernis gezworven en genoten van de mystieke geluiden der rietbewoners als wij aan het Luie Dijkje lagen uit te rusten.

Hoog in de lucht blaatte de watersnip gelijk een geitje, vandaar, dat hij in onze streek de naam van weerlam of hemelgeitje verwierf. Piepend en gillend schoten de waterrallen elkaar tussen het riet achterna. Uit verhalen van vogelfotografen wist ik hoe moeilijk het zou zijn de bruine kiekendief vanuit de schuilhut te observeren. Een jager had eens een zonderling verhaal gedaan, waaruit de schuwheid van de bruine kiekendief bleek. „Doerakken zijn het”, verklaarde hij uit de grond van zijn hart. „Dat ze waterkippen en koeten pakken is mij een zorg. Die zijn er genoeg. Maar de boeren hebben er een kwaaije aan. Nu mag je de kiekendieven niet schieten. Dat is vanwege de wet verboden. Maar als ze de kippepullen onder je neus wegroven, moet je dat goed vinden. Dat die boeren daar geen idee in hebben, kan ik me levendig indenken. Mijn buur deed mij het verzoek die kiekendief weg te schieten. Dat beest ging als een dolle hond te keer. Een hele toom pullen heeft hij al in de lucht meegenomen.” De jager verschikte zijn geweer en vervolgde zijn betoog. „De volgende dag zat ik in een benauwd stinkend eendenhokkie. Maar al wie er kwam, geen bruine kiekendief. 's Avonds sprak ik een kennis en die vertelde: „Das' nogal wiedes, die slimmerik rook de kruiddamp uit je geweerloop. Die lucht blijft er dagen in hangen. Maak hem maar goed schoon, voor je hem weer opwacht”. De dag daarop zat ik in spanning te wachten wie me nu voor de gek zou gaan houden: de kennis of de bruine kiekendief. Nog geen uur had ik me schuil gehouden of de bruine streek voor me neer. Eerlijk gezegd raakte ik gewoon onder de ban van die stoere vogel. Om ieder een genoeg te doen gaf ik een schot in de

DE BRUINE KIEKENDIEF VAN HET BROEKLAND

lucht, zodat de vogel ongedeed het hazepad kon kiezen en de boer was hevig teleurgesteld dat ik dat kreng niet voor zijn raap had geschoten. Wanneer ik hem nu zo zie schommelen in de vlucht, ben ik er toch wel gelukkig mee en gun zijn portie best, en wat die overlast betreft, de eerste dagen kwam hij niet meer op het erf van de boer en daarna was er voldoende jong spul te vinden van de weidevogels.”

Laten wij u nu vertellen hoe het mij gelukte deze stootvogel voor de lens te krijgen. De horsten, die wij dat jaar vonden, lagen als burchten tussen het riet; het was onmogelijk er de hut bij te plaatsen. Maar de vogelwachter bracht uitkomst; hij wees me een nest dat prachtig tussen watervanel en veenmos lag. Toen de avond viel en witte nevelsluiers uit de sloten omhoog stegen, werd de zwaar met riet en veenmos gecamoufleerde schuilhut bij het horst geplaatst. Met uiterste voorzichtigheid moest dit gebeuren, want het was al duidelijk geworden dat het mannetje — een schitterend uitgekleurd exemplaar — een oude rot was. Misschien was hij wel de slimste en scherpzinnigste kiekendievenman van de gehele omgeving. Nimmer hebben wij hem vlak boven het nest zijn prooi zien overgeven aan het wijfje. Dat overgeven van de prooi doet denken aan het uitvoeren van een jarenlang voorbereide toer van trapeze-acrobaten. Het beduidend grotere wijfje vliegt onder het mannetje, maakt een kwart salto, zodat zij een fractie van een seconde op haar rug komt te vliegen en op dat moment laat het mannetje zijn prooi los, die door haar feilloos wordt opgevangen. Dit alles gebeurt in een ondeelbaar ogenblik. Alleen het wijfje verdeelt de prooi onder de jongen.

IEERSER

tekst en foto's: C. Scholtz

Wil het noodlot dat zij wordt vergiftigd of doodgeschoten — wat ook nog wel eens voorkomt — dan brengt het mannetje wel de prooi naar zijn horst, maar hij is niet bij machte het voedsel aan zijn jongen te verdelen. De jongen zijn niet in staat er stukjes af te trekken en zo sterven zij de hongerdood te midden van voedselovervloed.

De weergoden waren ons gunstig gezind. Nog diezelfde nacht sloeg het weer om en storm en regen dreef ma kiekendief naar haar jongen om deze te beschermen tegen de geselingen van moeder natuur. Enige dagen later kropen wij in de hut met het vaste voornemen er niet eerder uit te komen, vóórdát de zon aan de andere kant van de horizon zou staan. Zover kwam het gelukkig niet. Het was lang geen pretje uren doodstil opgevouwen te zitten op een plaats waar kleine vliegjes je het leven nog ondraaglijker maakten. Twee uren waren reeds verstreken zonder dat ik een spoor van leven ontdekte. In de verte gingen de kapmeeuwen te keer. Blijkbaar hadden zij een aanval van een kiekendief te doorstaan, voor wie de kolonie van ruim 500 nesten een tafeltje dekje betekende.

Eindelijk begonnen de jongen harder te kekkeren. Een teken, dat de oude in aantocht was. Door het doek van de tent, waar het veenmos afgevalen was, zag ik hem komen, maar hij verdween weer. Zou hij me dan toch met zijn microscopisch scherp gezichtsvermogen hebben zien zitten? Uit voorzorg sloeg ik ik een camouflagejas over me heen. Intussen was de bodem waarop ik zat een aardig stukje lager gezonken, zodat ik in het water kwam en ik lastige spierkrampen kreeg van het koude veenwater. Plotseling klonk een hevig geraas van remmende vleugels. Daar streek de koning van het rietland voor mij neer. Fel keek hij naar het glimmende oog van de camera. In zijn stro-gele klauwen hield hij alleen

wat riet ter versteviging van zijn nest. Door een harde klap in de verte wierp hij zich verschrikt op de wieken en al die tijd vergat ik de sluiters te ontspannen.

Meer dan een uur verstreek vóór het wijfje opnieuw op haar horst verscheen en nu met een panklaar geplukte waterkip in haar klauwen. Een luid gekekker bij de jongen. Ook bij de kiekendieven bleek de grootste schreeuwer het leeuwenaandeel voor zich op te eisen, terwijl het zwakkere jong van de beveling moest leven. Ma kiekendief begint reeds bij het leggen van het eerste ei te broeden en dat heeft tot gevolg dat de eieren niet gelijk uitkomen. Tussen jong en oud zit soms een week verschil en dat is in de eerste levensfase vrij beduidend. Wild trok de oude vogel de waterkip aan stukken. Een ogenblik hield zij met voeren op om met een harde doordringende gil het gekli-kli van haar echtgenoot te beantwoorden, die boven haar cirkelde.

Het grootste jong worstelde met een poot van de waterkip, die onwillig uit zijn bek bleef steken; een half uur heeft de schrokop gewrongen en geslikt om de poot naar binnen te krijgen.

De benjamin had het bij zijn twee grotere nestgenoten hard te verduren; zijn bedelpartijen om voedsel — tengevolge van zijn geringe activiteit ontving hij van zijn moeder niet genoeg — werden herhaaldelijk met een gevoelige houw op zijn kop beantwoord. Op een dag zullen de slagen van broer of zus zo hard zijn aangekomen dat hij dood in het nest werd aangetroffen. En dode nestgenoten worden als bloedverwanten niet erkend. Trouwens het zou maar een vreselijke ongezonde toestand worden wanneer het door de warmte tot ontbinding zou overgaan. Bij de volgende voederronde zal het wijfje haar dode jong als overgebleven restje van de vorige maaltijd beschouwen en het aan de andere verdelen. Je ware kannibalisme. In de natuur geldt de onverbiddelijke wet „eten of gegeten worden”. Het is een harde wet, maar door haar blijven alleen de sterkste leven, die voor een gezond nageslacht kunnen zorgen.

Jonge kiekendief

AUSTRALIË DRUKT VOGELSMOKKEL DE KOP IN

Er is een voortdurende strijd in Australië tussen de autoriteiten, die de wet moeten handhaven en personen die, illegaal, inheemse vogels vangen en deze trachten het land uit te smokkelen.

Enkele van de in Australië wijdverspreide prachtig gekleurde papegaaien en kakatoes leveren in Europa en de Verenigde Staten per paar wel 8000 Australische dollars op, wat de vangst uiteraard een lucratieve bezigheid maakt. Hoever deze illegale export zich uitstrekt is moeilijk te zeggen, maar tussen 1967 en 1974 werden 73 personen gearresteerd en schuldig bevonden omdat ze probeerden 3344 vogels het continent uit te smokkelen.

Stellig zullen er velen niet ontdekt zijn. Niemand weet hoeveel vogels er verdoofd en naar buiten gesmokkeld zijn tussen de bagage van passagiers, of overgedragen zijn tijdens clandestiene ontmoetingen tussen de bemanningen van kleine bootjes en schepen, die naar andere landen varen, of vervoerd worden door vissersboten langs de 19.320 km lange Australische kustlijn of getransporteerd worden door kleine vliegtuigjes, die opereren vanaf verlaten airstrips uit de tweede wereldoorlog in de onbewoonde gebieden van noordelijk Australië.

De afnemende aantallen van bepaalde soorten heeft geleid tot een totaal exportverbod van de gehele Australische fauna, behalve officieel gesanctioneerde transacties met erkende dierentuinen.

Omdat het uitgestrekte vasteland van Australië vele duizenden jaren geleden werd afgescheiden van de rest van de landmassa, heeft zich er een geïsoleerde fauna ontwikkeld, die men nergens elders ter wereld vindt, van de bekende kangoeroe, koala

en vogelbekdier tot de minder bekende vogelsoorten. Dierentuinen en individuele verzamelaars in talloze landen willen ze wat graag hebben! Vanwege hun afmetingen zal er waarschijnlijk weinig illegale handel zijn in buideldieren, zoals bij voorbeeld de kangoeroes. Maar met de vogels, die veel kleiner zijn, ligt dat anders en zij zijn verreweg het belangrijkste bij de onwettige export. Door hun zeldzaamheid buiten Australië en hun exotische schoonheid worden de prijzen enorm opgedreven. De grote geelkuif-kaketoe, die in verschillende staten niet beschermd is, levert overzee per paar wel 400 Australische dollars op. (Een Australische dollar (\$) is ongeveer f 3,50.)

Geelschouderparkieten, die slechts in een beperkt gebied van noordelijk Australië voorkomen, zijn beschermd vanwege hun zeldzaamheid en leveren grif 6000 tot 8000 Australische dollars op.

De belangrijkste problemen moeten worden opgelost door de fauna-afdeling van het Australische departement van politie en douane, die moet zorgen dat de wetten op het gebied van fauna-export worden nageleefd, alsmede diverse departementen die te maken hebben met natuurbeheer in de verschillende staten.

Een van de vele problemen is dat er een leger nodig is om de uitgestrekte gebieden van Australië's 7.686.884 vierkante kilometer oppervlakte te patrouilleren, temeer daar grote gebieden, waar de vangers opereren, onbewoond zijn.

In de tweede plaats: vanwege bepaalde aspecten van de Internationale Conventie voor bedreigde diersoorten wordt in vele landen de handel in uit Australië gesmokkelde vogels niet als onwettig beschouwd.

Australische nieuwsbladen publiceren geregeld de rechtszaken, waarin vogelsmokkelaars worden ver-

sel

De

volgd en vaak komt naar voren dat verdoofde of bedwelmd vogels worden aangetroffen tussen de bagage van passagiers en zelfs in speciale zakken van de kleding die zij dragen.

Het is echter niet alleen de schade die wordt aangericht door de illegale export van vogels, maar meer nog door de vernielingen die door de vogelvangsters worden aangericht in de broedgebieden, waardoor het grootste onheil wordt gesticht.

Een typisch gebied waar de vogelvangsters opereren is het noordwestelijk deel van de staat Victoria, die bekend staat als Mallee, een uitgestrekte semiwoestijn, bedekt met dwergstruiken, laag groeiende eucalyptussen en andere bomen. Wanneer men door deze Mallee rijdt ziet men onmiddellijk welke vernielingen de vogelvangsters hebben aangericht.

Alle Australische papegaaien en kaketoos nestelen in holle bomen en zijn in de broedtijd verreweg het kwetsbaarst. Met behulp van kettingzagen worden óf de hele stam of dikke tak waarin het nest zich bevindt afgezaagd, óf de nestingang wordt dermate vergroot dat de vanger zijn hand naar binnen kan steken om de jonge vogels er uit te halen.

Als een nestopening eenmaal op een dergelijke manier is vernield, keert een broedpaartje nooit of te nimmer terug, omdat het vlieggaat te groot is geworden en nu toegankelijk is voor grote hagedissen en sommige stootvogels.

Een bekende Australische fauna-expert is van mening dat heel veel soorten van lieverlede op deze manier hun broedgronden verloren zien gaan en hij schrijft: „Het zal heel veel jaren duren voor de bomen voldoende groot en oud zijn, dat ze hol worden en als nestplaats gebruikt kunnen worden. Daar komt nog bij, dat de verwoeste bestaande nestbomen niet spoedig vervangen worden omdat konijnen, die door de Europeanen zijn ingevoerd de jonge bomen kapot maken.

Omdat de vogelvangsters de bestaande bomen vernielen en de konijnen de vernieuwing tegenhouden, krijgen heel veel vogelsoorten het moeilijk om te broeden en worden daarom schaarser”.

Niet alle natuurbeschermers zijn het met deze expert eens en een autoriteit van — wat wij CRM zouden noemen — gelooft dat er voldoende regeneratie is om de habitat (biotoop) in stand te houden. Niettemin zijn hij en vele andere autoriteiten op het gebied van natuurbescherming met hem, bezorgd over de activiteiten van de stropers. Zij hebben wel geen bewijs dat de in de Mallee gevangen vogels worden geëxporteerd, maar zij geloven dat een bepaald aantal stellig hun weg vindt naar landen overzee.

Wellicht vormen de zwermen van miljoenen geelgroene grasparkieten, de statige pelikanen en de groepjes papegaaien, parkieten en kaketoos in alle denkbare kleuren de grootste attractie als men een bezoek brengt aan de binnenlanden van Australië. Het grootste probleem met de vogelsmokkel is dat toch maar weinigen in andere naties plezier beleven aan de Australische vogels, want een autoriteit van de Australische ornithologische unie veronderstelt, dat de gemiddelde sterfte van de vogels, die in Australië worden vervoerd, tussen de 25 en 50 procent ligt en dat dit voor naar het buitenland gesmokkelde vogels wellicht 90 procent is.

Een Leadbeaters of Inca-kaketoë gluurde naar buiten. Deze vogel nestelt in holle bomen en is een voorname doelwit voor vogelvangsters. In sommige landen brengen ze hoge prijzen op.

Een fauna-expert onderzoekt de nestopening van een Blue Bonnet Parkiet, die door vogelvangsters wijder is gemaakt en nu verder onbruikbaar is.

Tekst: Noel Carrick

Foto's: Terry Rowe

DE KOEKOEK

(*Cuculus canorus*)

door Fr. Roger Willems

De koekoek behoort tot de orde van de „Cuculiformes” en de familie van de „Cuculidae”.

Er bestaan zowat 127 soorten koekoeksvogels. 77 soorten zijn broedparasieten bij 40 verschillende vogels. In Europa leven er 5 soorten van.

1. De gewone koekoek (*cuculus canorus*) onze lentebode, die verspreid is over heel Europa en Azië.
2. De boskoekoek – Oost-Europa
3. De kuifkoekoek – Zuidwest-Europa
4. De geelsnavelkoekoek – zeldzame herfstgast in West-Europa
5. De zwartsnavelkoekoek – eveneens zeldzame herfstgast in West-Europa. Gedrag en bicoop van deze laatste zijn hetzelfde als van de geelsnavelkoekoek.

We gaan ons nu beperken tot onze gewone koekoek (*cuculus canorus*).

Verspreiding. Zoals ik reeds zei, leeft hij in heel Europa en Azië. Hij verblijft er van april tot augustus. Dan zakt hij weer af naar het zuiden nl. naar Afrika en Oost-Indië. De 3 à 4 maanden dat ze hier zijn, gebruiken ze om bij andere vogels hun 12 à 15 eieren te leggen, om dan weer onbezorgd te gaan rusten in warmere streken. De jonge koekoeken vertrekken gewoonlijk later, nl. in september, en komen zonder verdere gids op de juiste plaatsen terecht. Ze erven blijkbaar niet alleen de drang om elders te overwinteren, maar ook het vermogen om de juiste weg te vinden.

Kleur – grootte – beschrijving. De koekoek is een slanke vogel – lengte 33 cm, met lange, brede, wigvormig uitlopende staart, spitse vleugels en vrij korte poten. Het is een grijsgraue vogel, maar de buikzijde is wit met dwarsstrepen. Het wijfje heeft een roestbruine borstrand, en de man is vanaf de snavel tot de borst egaal loodgrijs. Merkwaardig bij deze vogel is de teenstand – 2 naar voren en 2 naar achter staand. De volwassen vogel lijkt in zijn vlucht op een sperwer.

Het geluid van de koekoek. Hij roept zijn eigen naam, en heel Europa en Azië noemen hem zo. In het Nederlands - koekoek, in het Engels – cuckoo, in het Frans - coucou, in het Duits - kuckuck, in het Russisch – koekoeshjka, en in het Japans – kak-ko.

Voor de variatie roept de man ook weleens „Koekoek”. Het wijfje maakt een hinnikend of een klokkend geluid, als van een leeglopende fles.

Het voedsel. Ze voeden zich met insecten en vruchten, en als specialiteit verkiezen ze behaarde rupsen, die maar weinig vogels prefereren.

1 week oud

2 weken oud

Broedparasitisme. Al de koekoeken van Europa maken het zich gemakkelijk en leggen hun ei bij de heggemus, het roodborstje, de leeuwerik, de graspieper, de kwikstaart, de karakiet of de rietzanger. Goed verdeeld, overal één ei, en dat zo 12 tot 15 maal.

Hij kiest daarvoor meestal het soort vogel dat hemzelf heeft grootgebracht. Dagenlang zit het koekoekwijfje te loeren en te wachten op een geschikte gelegenheid om haar ei kwijt te raken. Zij neemt één ei uit het nest weg en legt zelf haar koekoeksei. Zo gaat zij verder op zoek en legt in enkele weken 12 tot 15 eieren. Acrobaten brachten het weleens tot vijftig.

Na 12 à 13 dagen broeden, komt de koekoek uit, gelijk met de andere eieren. Dit jaar hadden we het geluk een koekoeksnest te zien. Bij de familie Valkeneers, Sluisstraat 9 Hasselt, woonde begin mei in een sierbremstruik langs het huis, een heggemus. André, als echte vogelvriend, had al meermaals de koekoek gehoord en gezien, maar vermoedde niet dat hij zo dicht bij woonde. Op een morgen vond hij een jonge heggemus onder het nest. Hij legde hem terug in het nest, maar merkte toen tussen de kleine heggemusjes het koekoeksjong, dat als een bulldozer met zijn achterwerk de andere probeerde uit het nest te duwen. De volgende dag lag alles op de grond en had mijnheer het nest alleen. Als we

Vervolg nevenstaande pagina

KORTE BERICHTEN

C.O.M. TENTOONSTELLING

De C.O.M. wereldtentoonstelling voor het noordelijk halfrond, zal van 24 januari tot 1 februari 1976, 18.00 uur, worden gehouden in het gebouw van de Koninklijke Tuinen te Valencia, Spanje.

Gevraagd worden uitsluitend vogels EIGEN KWEK 1975: **geen parkieten.**

Inschrijfgeld bedraagt f 5,— per vogel, katalogus f 5,—.

Mochten er zich in Spanje onvoorziene omstandigheden voordoen, dan zal NIET worden ingezonden. Gelet op mogelijke moeilijkheden in Spanje, wordt GEEN ENKEL RISICO aanvaard voor het terugbrengen van de vogels. **Inzending geschiedt geheel voor EIGEN risico**

Inschrijvingen dienen uiterlijk op 29 december a.s., inclusief het verschuldigde bedrag, op het bondsbureau te zijn ontvangen. De ingeschreven vogels kunnen worden ingebracht op het bekende adres, Café Van Den Brekel, Korvelplein te Tilburg. Datum en tijdstip worden aan de inzenders nader medegedeeld.

AFDELINGEN

Opgeheven zijn de afdelingen D38-Delft, P2-Pernis, H52-Hoevelaken. Aangesloten is een nieuwe afdeling W27-Waalwijk in district Noord-Brabant. Wij heten de betreffende leden van harte welkom in onze organisatie.

ALGEMENE VERGADERING 1976

De algemene vergadering 1976 is gepland op 22 mei 1976 in Utrecht. Voorstellen dienen uiterlijk 31 de-

cember a.s. in het bezit te zijn van de bondssecretaris de heer Joh. M. van Pelt. Periodiek af-tredend zijn de heren J. van Splunter en J. J. Krol. Beiden stellen zich herkiesbaar.

BONDSCONTRIBUTIE

Zoals al eerder is medegedeeld, is de contributie voor de afdelingsleden per 1 januari 1976 vast-gesteld op f 4,— per lid per kwartaal, jeugdleden tot 18 jaar f 2,—.

KEURMEESTERS

Zang: De heer J. Ch. Latten, Julianalaan 7, Munstergeleen, tel. 04490-5424, is weer als keurmeester Harzers beschikbaar. Kleur: De heer Jos van Lieshout te Tilburg, is verhuisd naar Hoffmanlaan 311. Grasparkieten: K. Zegelaar, Violenstraat 13, Papendrecht, tel. 078-54847.

TENTOONSTELLING

Vobuna, Naarden-Bussum, organiseert een Nat. TT van 15 t/m 18 januari 1976 in het Buurthuis KOMMIN. TT secr. is G. Renes, Lange Heul 56 te Bussum.

OVERLEDEN

F. Mulder, Hasselt; Th. Loeffen, Zeeland NBr; H. van Dijk, Veenendaal; H. Mulder, Ermelo; L. Beumer, Veenendaal; J. v. d. Lee, Amsterdam; T. van Zoeren, Hoevelaken; J. Gelling, Müssel; J. Kamphuis, Vaassen; J. van Vroenhoven, Geldrop; P. Godschalx, Leende; J. Smulders en J. Roelen, Tilburg; Th. Hoogendoorn, Udenhout.
DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE.

Maak een lid, perspectief genoeg

een vinger in het nest hielden, begon hij weer te duwen. Na een week hebben we er een kleurenfoto van genomen en na 2 weken nog eens. De twee heggemusjes hadden het intussen druk om de hongerige veelvraat te voeden. Hij was erg agressief als we even wilden kijken. Op de tweede foto staat hij rechtop in het nest en dreigt met open bek.

Normaal blijft een koekoek drie weken in het nest en wordt daarna nog twee weken gevoed door zijn pleegouders. Toen onze koekoek zowat 20 dagen oud was lag hij onder het nest met een gekwetste vleugel. Waarschijnlijk was hij aangevallen door een of andere roofvogel. André legde hem terug in het nest, maar 's anderendaags lag hij doodt, als gevolg van de opgelopen verwondingen.

We vonden het natuurlijk allemaal spijtig, maar als men eens een rekensommetje maakt, komt men tot de conclusie dat elke koekoek aan 12 x 5 jonge heggemusjes geen levenskansen geeft. Zo beschouwd is één koekoek minder ook weer geen ramp.

Tot slot nog een paar uitdrukkingen in verband met de koekoek. Het volksgeloof heeft altijd in de eerste koekoeksroep een lentebode gezien, en de roep van de koekoek voorspelde mooi weer. Een enig kind noemt men een koekoeksjong.

Als men zegt: „Loop naar de koekoek”, bedoelt men „loop naar de duivel!”, omdat men in de koekoek, vanwege zijn sadisme, een demonische kracht zag.

WAT LEZERS SCHRIJVEN

WILDZANG

Sedert enige maanden ben ik lid van de N.B.v.V. zodat ik maandelijks het uitstekende blad „Onze Vogels” ontvang. De schitterende kleuropnamen bevestigen weer eens dat we een pracht hobby hebben. Zelf ben ik liefhebber en kweker van wildzang omdat ik als natuurliefhebber deze het dichtst bij de oorspronkelijke soort zie staan. Bovendien kom je door het houden van deze vogels veel in aanraking met de natuur, doordat je een zekere kennis van de insecten- en plantenwereld dient te bezitten. Tot zover mijn understatement voor het houden en kweken van Europese vogels, waarbij ik nog wil toevoegen dat men als kweker kan helpen het wildzangbestand in de vrije natuur te vergroten door bijv. enkele eigen kweek jongen in vrijheidstelling te geven. Over die invrijheidstelling, maar dan toegespitst op de oudervogels die ik bij het grootbrengen van hun jongen tijdelijk invrijheid wilde stellen om ze de gelegenheid te geven buiten de volièrre het voedsel te vergaren, had ik enige vragen. Ik stelde die aan de bekende dr. Fop J. Brouwer welke één maal per 14 dagen een natuurrubriek verzorgt bij de RONO, de regionale omroep. Deze raadde mij dat experiment af. Het was wel eens gelukt, maar even vaak mislukt zei hij. Als lid van de speciaalclub Europese Vogels kwam het bij mij op aan hem ook eens enkele clubbladen te zenden vergezeld van een begeleidend schrijven mijnerzijds waarin ik het karakter en de doelstellingen van de speciaalclub en de bond uiteenzette. Enige weken later beantwoordde dr. Brouwer dit schrijven via de radio waarbij hij de luisteraars de bedoelingen van een evt. wijziging van de vogelwet etc. zoals wij die voorstaan, vertelde. Hij besloot zijn antwoord met te zeggen dat hij volkomen achter deze doelstelling staat. Voor de kwekers van Europese vogels een hart onder de riem, omdat een vakman als Dr. Brouwer het eens is met onze visie, waarin het tegengaan van de huidige ongelimiteerde vogelvangst uiteraard een belangrijke plaats inneemt. Kweken mensen, blijven kweken!

E. Veltkamp, Wezep

WINTERVOEDERING VOGELS

Zo u wellicht weet bestond al erg lang een brochure „Wintervoeding”. In nauwe samenwerking met het nationaal comité wintervoeding is deze brochure herschreven en ook qua opmaak aangepast aan deze tijd. Het is een bijzonder goed en handig boekje geworden bevattende 43 pagina's vol van nuttige en praktische informatie. Wij kunnen dat dan ook van harte aanbevelen. U kunt het verkrijgen door overmaking van f 4,50 op giro 1.88.25.23 van Vogelbescherming, Dribergseweg 16 b te Zeist, onder vermelding Wintervoeding.

AANSCHAF NIEUWE KWEKVOGELS

Onlangs kwam een vogelvriend bij mij thuis, om te vertellen dat hij met de vogelliefhebberij wilde stoppen. Het lag in zijn bedoeling om op korte termijn al zijn vogels van de hand te doen. Hij wilde overgaan op de duivensport. Hij wist dat ik dominant witte kanaries tracht te kweken en aangezien hij

een witte pop te koop had, vroeg hij of ik hierin interesse had. Wel, ik kon nog wel iets gebruiken voor het volgende kweekseizoen en maakte met hem de afspraak, dat ik de eerstkomende zaterdag bij hem zou komen. De kanariepop die hij mij toen liet zien was inderdaad een mooi wit exemplaar. Goed van grootte, geen aanslag in de vleugelpennen en toen ik de bondsring bekeek (echter zonder op het kweeknummer te letten) toonde de ring aan, dat het een vogel van 1975 was. De vogelliefhebber vertelde mij, dat hij zelf de vogel had gekocht van een betrouwbaar adres. De pop kwam uit een kruising met recessief wit. Vooral dat laatste was voor mij al reden genoeg om snel te besluiten de pop van hem te kopen. Heel tevreden met mijn nieuwe aanwinst ging ik snel naar huis om de vogel in mijn hok te doen. Thuisgekomen wilde ik, zoals altijd, eerst nog even het kweeknummer van de vogel noteren. Wie schetst mijn verbazing, het kweeknummer was exact gelijk aan m'n eigen kweeknummer. De vogel die ik zojuist had gekocht was een van mijn eigen jonge vogels. Door nalatigheid was het enige weken geleden weggevlogen. Zijn kleur: Dominant wit en er was geen spootje recessief ingekweekt.

Chevalier

AFDELING GRAMSBERGEN

Met medewerking van zowel de gemeente als de plaatselijke middenstand heeft onze afdeling Gramsbergen een prachtig stukje werk kunnen afleveren. Bij het bejaardentehuis Het Welgelegen, is een werkelijk schitterende volièrre gebouwd waarvan de bewoners van dat tehuis beslist erg veel plezier zullen hebben. De volièrre, welke in twee gescheiden afdelingen is ingedeeld, is bevolkt met tropische vogels, kanaries, parkieten en duifjes. Inmiddels is het geheel, zowel in als om de volièrre, met fraaie struiken en heesters beplant en zijn er enkele zitplaatsen gemaakt. Het lijdt geen twijfel of bij redelijk weer zal dit beslist een gezellig trefpunt zijn. Fijn gedaan Gramsbergen, proficiat!

De Vogel

WILDZANG- PROBLEMATIEK

DE ENQUETE

Op 17 oktober 1974 hebben we over de wildzangproblematiek een gesprek gehad met de staatssecretaris van C.R.M. W. Meijer en enkele hoofdambtenaren van dat ministerie. Tijdens dat onderhoud werd ons door genoemde staatssecretaris verzocht te trachten wat cijfermateriaal te vergaren. Hij zou graag willen weten hoeveel Europese vogels in onze voliëres werden gehouden, het aantal leden dat zich met de kweek van die vogelsoorten bezighoudt en de resultaten die in 1974 zijn behaald. We hebben toen, in samenspraak met de hoofdambtenaren, een enquêteformulier ontworpen waarvan in november 1974 de afdelingen meerdere exemplaren hebben ontvangen. In het algemeen is daarop door de afdelingen positief gereageerd en heeft men zeer bevredigend meegewerkt om aan het gevraagde cijfermateriaal te komen.

Op 14 maart 1975 is de enquête door ons uitgewerkt en de gegevens in een rapport weergegeven. Omdat we die enquête op verzoek van het ministerie hebben gehouden, leek het ons niet meer dan hoffelijk om het resultaat daarvan eerst ter kennis te brengen van het ministerie alvorens die gegevens ter verdere publicatie vrij te geven. Op 24 maart 1975 is het rapport naar het ministerie gezonden. Tevens verzochten we, in een begeleidend schrijven, op korte termijn wederom een onderhoud te hebben waarbij dan het rapport als discussiestuk zou dienen. Dit was namelijk op 17 oktober 1974 toegezegd. Er werd noch op het schrijven, noch op het rapport gereageerd. Verscheidene telefonische informaties brachten evenmin een lichtpuntje en op 17 september 1975 is er opnieuw een soortgelijk verzoek aan de staatssecretaris toegezonden. Tot op heden ontvingen we taal noch teken. Dit verontrust ons zeer. Op z'n minst mag je van het ministerie toch enig antwoord c.q. bericht van ontvangst verwachten. Te meer nog, daar wij van onze kant al het mogelijke hebben gedaan om aan hún wensen tegemoet te komen. Het is een zeer onbevredigende zaak. In totaal hebben aan de enquête 305 afdelingen meegewerkt en is er door 2516 leden een opgave gedaan van het aantal door hen gehouden Europese vogels, gespecificeerd in soort en eigen kweek 1974 of overige, welke laatste door ons gemakshalve open klasse vogels zijn genoemd.

SOORT	EIGEN KWEEK '74	OPEN KLASSE
Vink	401	3193
Putter	1440	5712
Groenling	994	3190
Sijs	977	5216
Kneu	591	2432
Europese kanarie	240	846
Goudvink	631	2367
Barmsijs	436	1781
Frater	109	657
Overige soorten	313	2026
	—	—
Totalen	6132	27420

DE CONTROLE

Spraken we, met betrekking tot het uitblijven van een reactie van het ministerie op onze enquête, over een onbevredigende zaak, ditzelfde kunnen we zeggen over de wijze waarop in bepaalde gevallen door de overheid controle op de naleving van de Vogelwet 1936 wordt uitgeoefend. Daaraan zouden we zelfs nog de kwalificatie BEANGSTIGEND kunnen toevoegen. Men schroomt er niet voor om de betreffende controleurs te adviseren zoveel mogelijk catalogi van tentoonstellingen te bemachtigen, aan de hand waarvan men dan gemakkelijk aan de namen en adressen van eventuele wetsovertreders kan komen. Het komt herhaaldelijk voor dat met grote „overvalwagens" wordt voorbereid 3 à 4 wetsdienaren de vogelliefhebbers met een bezoek vereren. Men ontkomt niet aan de gedachte dat van dergelijke optredens een bepaalde intimidatie uitgaat. Een recent voorbeeld:

Zaterdag 25 oktober 1975, Harderwijk, even voor 10 uur 's morgens. Bij een van onze leden wordt aangebeld. De man zelf is niet thuis, mevrouw, nog in nachtkleding, doet open. Voor haar staan 4 personen waarvan zij er 1 herkent als zijnde een plaatselijke politieagent. De heren maken zich bekend en zeiden de voliëre te komen controleren op verboden vogels. Ze weigerde deze mensen binnen te laten, waarop het viertal weer vertrok. Wie schetst haar verbazing toen ze even later datzelfde viertal voor de voliëre op het AFGESLOTEN erf zag staan. Men had zich, zo bleek later, zonder meer de toegang tot dat erf verschaft door met een schroevendraaier het slot van de tuinpoort open te wrikken. Een dergelijke handeling wekt ernstige wrevel en het laat zich verstaan dat daarop felle met veel emoties geladen reacties volgen. De rechtgeaarde vogelliefhebber heeft beslist niets tegen controle op zich. Er bestaat nu eenmaal een Vogelwet en zolang die van kracht is moeten we ons daaraan houden. Daartegenover mag die vogelliefhebber toch wel verwachten dat de opsporingsambtenaren zich aan de spelregels houden. In artikel 31, lid 3 van de Vogelwet 1936 wordt namelijk de opsporingsambtenaar de bevoegdheid gegeven tot binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner. Echter NIET TER OPSPORING EN CONTROLE maar slechts voor het volgen en inbeslagname van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij treden tegen de wil van de bewoner dan slechts binnen op vertoon van een bijzondere schriftelijke last, hetzij van de commissaris van politie, hetzij van de burgemeester.

Wat het AFGESLOTEN ERF betreft zij nog opgemerkt dat in de wet welke de binnentredingsbevoegdheid regelt wordt gesproken van een woning alsook van een afgesloten erf. Beide begrippen zijn in felle dus vergelijkbaar en voor het betreden van die ruimte gelden ons inziens dezelfde bepalingen. Nogmaals, het is onbevredigend en beangstigend. Hoe lang nog? Wil men dan nooit eens aan de toch wel gerechtvaardigde verlangens van de meer dan 50.000 serieuze Nederlandse vogelliefhebbers tegemoet komen?

We zijn inmiddels weer een jaar verder en nog is er steeds niets bereikt kunnen worden. Laat ons vurig hopen dat onze gedwongenheid tot het schrijven van artikelen als deze in 1976 niet meer hoeft voor te komen. Laat ons hopen dat in het nieuwe jaar een kentering ten goede zal ontstaan.

VUURRUG

FAZANTEN

sel

Bijna iedere fazantenliefhebber kijkt reikhalzend uit naar de dag, waarop hij zich terecht van trots vervuld eigenaar kan noemen van een paartje Vuurrugfazanten, fraaie vogels uit het Verre Oosten, die nog steeds vrij kostbaar zijn in aanschaf en... altijd een vorstvrij onderkomen moeten bezitten, omdat zij nu eenmaal niet tegen ons soms bar koude klimaat kunnen, echte oerwoudbewoners als zij van origine zijn.

Absoluut vorstvrije binnenvolières zijn dus een eerste vereiste, wanneer U tot aanschaf denkt over te gaan; nu is dat niet zo vreselijk moeilijk, want met behulp van een grondkabeltje en een flinke 250 watt Elstein straler boven de zitstok blijft de vorst heus wel weg uit de onmiddellijke omgeving van de vogels. U moet er dus wat voor over hebben, maar de eenmalige aanschaf van zo'n kostbare kabel en straler loont later zeker de moeite!

Wanneer U dat niet doet, komen de moeilijkheden vanzelf, want bevroren en afgestorven en afgevalen tenen zullen het gevolg zijn, hetgeen monsterlijk is om te zien en de eventuele bevruchting later natuurlijk ook niet ten goede komt. Koop dus NOOIT hanen met afgevroren tenen; ik zie ze nogal eens en de klachten zijn dan niet van de lucht!

Ook de kopversierselen kunnen danig zijn beschadigd na de vorst; ze kunnen leiden tot ontstekingen en algehele teruggang van conditie, ook nooit kopen dus.

De belangstelling voor Vuurrugfazanten is in en buiten ons land zeer groot, zodat de adspirant koper er verstandig aan doet, direkt toe te slaan, wanneer hij bij een collega fokker, bij de dierenhandelaar, of elders een jong paar ongeschonden vogels kan aanschaffen. Oude zogenaamde fokparen zou ik nooit kopen, ook daarmee is al te veel nare ervaring opgedaan, want meestal betreft het hier oude, uitgeleefde en uitgelegde exemplaren, waarmee niets meer te beginnen valt. Jonge, nog niet op kleur zijnde Vuurrugfazanten zijn de beste vogels, om mee te beginnen; op tweejarige leeftijd en zelfs nog wel eens een jaar later, zijn deze vogels bij goede verzorging volledig geslachtsrijp en zullen ze heus wel de vrij hoge aanschafkosten ruimschoots terugverdienen voor hun bezitter door het leggen van een flink aantal bevruchte eitjes, die dan met behulp van een broedse kriel, zo die nog bestaat, of de broedmachine zijn uit te broeden.

Vuurrugfazanten ontlenen hun naam aan hun lichtend roodachtige rugveren, die buiten de balstijd

bijna niet te zien zijn; zodra echter het voorjaar komt en de hanen zich oppompen, zwellen de kopversierselen op, lichten ze hun vleugels enigszins, waardoor de goudgele tot roodviolet veeerpartij op de rug duidelijk zichtbaar wordt, zodat deze vogels hun naam werkelijk eer aan doen.

Van nature zijn ze monogaam, maar in de volière is het mogelijk hen in trio's te houden, mits die volière dan ook maar zeer goed en dicht beplant is!

De kuikens van alle Vuurrugfazantensoorten hebben de eerste drie levensweken dringend behoefte aan extra warmte in ons klimaat tot 32 graden C. toe in de opfokkokes, hetgeen met stralers met reflector gemakkelijk is te bereiken, ook 's nachts, denkt U daar ook even aan!

Vuurrugfazanten, en lang niet zij alleen, eten niet slechts granen en zaden, maar zeker deze oerwoudbewoners, ook talrijke insecten, die we hen kunnen voorschotelen door alternatieve voeders waarin talrijke insecten en mierepoppen zijn vermengd, waardoor een hoog dierlijk eiwitgehalte ontstaat, waaraan fazantachtigen nu eenmaal dringend behoefte hebben als volièrevogel.

's Avonds een handje Tortelduivengraan is prima, maar meer ook niet, want zodra er iets blijft liggen, voert de liefhebber te veel. Gemakkelijker controle is er niet. Eten Uw vogels meelwormen, des te beter; geef volop in de legtijd en vèr daarvoor, want de dieren hebben er behoefte aan en het voorkomt slechte bevruchting. Probeert U ook steeds fruit, in de vorm van appel, peer, besvruchten, krenten, rozijnen en zoekt U zelf eens uit, wat ze lekker vinden. Vanzelfsprekend staat steeds een bak fris, helder drinkwater tot hun beschikking. Rui-Hulp met veel vitamine B kan zo gemakkelijk over het voer worden gestrooid, vergeet het nooit, zo'n 3x per week, want het komt de conditie zo ten goede en niet alleen in de rui-periode geven.

De bekendste Vuurrugfazant is de VIEILLOTFAZANT (*Lophura ignita*, *ignita rufa*, Raffles), levend op Malakka, Sumatra; menige liefhebber bezit al zo'n paar of trio, dat gezien de kleurenafbeelding werkelijk ieders bewondering afdwingt.

Jonge haantjes zijn van dito hennetjes al te onderscheiden aan hun donkere, op zwart af bruine kopplaat, die bij de hennetjes altijd beige-bruinbuffkleurig is en blijft. De 5-9 crèmewitte eieren vragen een broedtijd van 24 dagen, waarna de zwartbruine met buffkleurige bandjes van de vleugels kuikentjes te voorschijn komen.

De

1—1 Vieillot fazant

Veel zeldzamer is de BORNEO VUURRUGFAZANT (*Lophura ignita, ignita (nobilis, Sclater)*) die in twee variëteiten voorkomt, namelijk 'de kleine', die niemand hier bezit en de grote, die ook werkelijk flink groter is dan de Vieillot fazant en ook een andere tekening en kleurpatroon voert, getuige de drie middelste paren staartpenen, die kaneelkleurig zijn, in tegenstelling tot de Vieillot fazant haan, die witte staartpenen bezit. De hennen van beide soorten lijken veel op elkaar, maar de hen Borneo Vuurrugfazant bezit al van jongs af een grijsbruine pootkleur en chocoladekleurige staartpenen, de hen Vieillot fazant daarentegen rode poten en bruine staartpenen. Ook hier is de broedtijd circa 24 dagen en zijn de eitjes crèmekleurig. Borneo Vuurrugfazanten zijn nog steeds uiterst kostbaar, maar het zijn dan ook imposante, mooie kolossale vogels met schitterende kleur en tekening. Over de andere Vuurrugfazant een volgende keer.

R. R. P. VAN DER MARK

1—1 Vuurrug fazant

● Bezoek de grote Vogelshow in de Sporthal te Veenendaal. Georganiseerd door de Veenendaalse Vogelvrienden. Geopend:
 zaterdag 20 december van 10.00 tot 22.00 uur
 maandag 22 december van 18.00 tot 22.00 uur
 dinsdag 23 december van 18.00 tot 22.00 uur
 woensdag 24 december van 18.00 tot 22.00 uur
 vrijdag 26 december van 10.00 tot 17.00 uur 2e Kerstdag.
 Vele soorten vogels ook zeer veel Postuurkanaries. En natuurlijk de overbekende verkoopklasse is weer aanwezig.

KLEINE ADVERTENTIES

Het goedkoopste adres voor alle soorten voorfronten is H. Verhagen, Maliskampsestraat 33, Rosmalen, tel. 04192-3815.

Onze Vogels, van tijdschrift tot een onmisbaar en bovendien magnifiek boek. Als u de nummers van een jaargang opstuurt, worden ze gebonden tot een prachtboek in geheel linnen band voor f 9,50. Van Dongen, Christoffelstraat 1 te Zuidzande, tel. 01170-2000.

Diverse broedmachines van 40 tot 1000 eieren. Alle onderdelen — Leeuwiekapparaten — Snavelbranders — Schakelklokken — Diverse verwarmingen en Vogelziekenboxen. Fotofolders gratis. A. M. Kokke, Postbus 29, Groesbeek, tel. 08891-1632.

Ink., verk. en ruilen: Kanaries (Eng.), agaporniden, grote parkieten, div. tropen en zangvogels. A. Threels, Kamperfoellelaan 37a, Ede, tel. 08380-16126.

Aangeb. div. tangara's, kolibries, cotinga's, trogons, toerako's, honingvogels, toekanbaardvogels, driekleur- en koningsglanspreeuwen. Quetzals, rotshanen en walbies (kleine kangeroes) etc. Siem van 't Hart, Krallingseweg 443b, Rotterdam, tel. 010-127511.

NIEUWE SCHAKELKLOKKEN met schemerlicht f 98,50. 'ELSTEIN INFRAROOD DONKERSTRALERS', de beste elektrische verwarming van 60-1200 watt. **AUTOM. 'VOMO' MOTORBROEDMACHINES** met keerinrichting v.a. f 499,25. Wij leveren alles voor vogel en kip. **Handelsonderneming J. v. Werkhoven, Den Haag.** Groenezijde 53, Telefoon 070-667355, ook 's avonds. Vraag gratis fotobladen.

Te koop en te koop gevraagd Australische prachtvinken, handtame papegaaien, beo's, lorie's etc. Voor exclusieve vogels naar Barend Cruijff, Achterdijk 46, Purmerend. Ook 's avonds en zondags na tel. afspraak 02990-24776.

AUSTRALISCHE PARKIETEN
 Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen, Derde druk. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 45,— per postwissel of giro aan Dr. H. D. Groen, Jachtlaan 9, Haren, Gr. Giro 833045.

SCHAKELKLOKKEN EN VERWARMING. Vrijblijvend toezending documentatie: NATURA - HAARLEM, Postbus 1546, Haarlem, Telefoon 023-375888, óók 's avonds.

'**DE VOGELWERELD**'
 Maandblad van de Algemene Ornithologische Bond van België (A.O.B.). Aanbevolen en noodzakelijk voor iedere vogel- en dierliefhebber-kweker. Samen met de Franstalige uitg. 'Le Monde des Oiseaux' gelezen en verspreid over de ganse wereld. Abonnement: 300 B.F. op P.R.K. 000-0863541-47 'De Vogelwereld-Brussel' of 20 Gld. op Giro 11.58.34 van 'De Vogelwereld-1190 Brussel'. Gratis proefnummer op aanvraag aan het A.O.B.-Bureau, Felix Waefelaerstraat 26. B-1190 Brussel.

PREPARATEURS Uw adres voor Vogel-, Vis- en Zoogdier ogen, POLUX Box 650, Leeuwarden, Tel. 05100-25100. Prijslijst gratis.

OUWEHANDS DIERENPARK

zoekt een LEERLING-VOGELVERZORGER

Leeftijd: 18-20 jaar.

enige bekendheid met het verzorgen en broeden van tropische vogels vereist.

Tel. afspraak met C. W. Ouwehand
 08376-91 10 of Postbus 9, Rhenen

WAT LEZERS SCHRIJVEN

MANDARIJNSPREEUW

Naar aanleiding van het artikel over de Mandarijnspreeuw in het oktobernummer, deel ik u mede ook in het bezit te zijn van deze vogels; een ouderpaar en een paar jongen. Volgens mij is er wel een duidelijk verschil waarneembaar tussen man en pop. De pop heeft veel meer grijs. Bovendien hebben bij mij zowel man en pop gebroed. Ze losten elkaar erg vaak af, soms om de 5 minuten. Dit ging met een bepaald ritueel gepaard. Er werd van een struik een fris takje groen gerukt en daarmee vloog de vogel naar het nest. Ging er geen takje groen mee, dan werd er niet afgelost. Na het uitvliegen werden de jongen om ongeveer 18 uur het nestblok weer ingestuurd. De ouders bleven buiten. Dit gebeurde zeker wel twee weken aaneen. Beide ouders voerden ook hun jongen. Regenwormen namen ze niet op, wel veel maden. Dit alles speelde zich af in een buitenvolière van 4 x 5 x 2,20 m. Samen met een groot aantal kleine tropen bewoonden ze die ruimte en ze bleken erg verdraagzaam te zijn. Volgend jaar hoop ik weer op goede resultaten. Of de twee paren in één ruimte elkaar zullen verdragen moet nog blijken.

J. te Veluwe, Aalsmeer

Orig. Amerik. elektr. broedmachine TURNX, geheel doorzichtig, met autom. warmte regeling. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Voor 24 kwartel eieren - 12 hoender- en 18 fazant- of dwerghoender eieren, prima uitkomsten, met handleiding.

met keerinrichting f 94,-
 met vol automatische keerinrichting f 159,- franco

Van Waardhuizen - Leiderdorp
 v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-13 08 37

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

ELS Alnus

Een zeer sterke en snel groeiende boom is de els, en vooral die in de heestervorm. In tuinen zal men dergelijke struiken niet zó veel aantreffen. In de volière is het evenwel goed te proberen. Vogels houden zich daarin bijzonder graag op. Op een lichte plaats en met een wat vochtige, voedzame bodem zal het zeker wel lukken.

Floravi

ECHT, ZE PROEVEN HET ...

**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 104
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

1-1 Driekleurnon
1-1 Zwartkopnon
1-1 Muskaatvink
1-1 Loodbekje
SAMEN Fl. 27,50

Steeds duizenden tropische vogels
parkieten en papegaaien voorradig.
Dolksteekduiven Fl. 400,- per paar.

Vraag uitgebreide prijslijst.

1-1 Chindwergkwartels
1-1 Zilverdwergkwartels
SAMEN Fl. 20,-

Verzending onder rem-
bours verp. Fl. 1,50
Vracht rek. koper.

's-Maandags de gehele dag gesloten. - 's-Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopcontact.

TRUE-LITE de enige -
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.

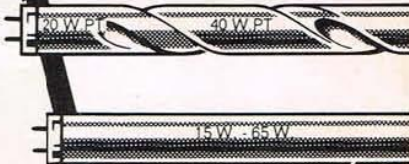
Mathenesserlaan 299
Tel. 010-77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard
armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde
uitvoering met grotere
lichtopbrengst bij
gelijkblijvend stroomverbruik.

NIEUW ----- NIEUW

Koop nu uw gaas per rol voor buiten- en
binnenvolières rechtstreeks van de groot-
handel! Voordelig in prijs! Alle soorten
gepuntlast en zwaar verzinkt gaas. Ook in
geplastificeerde uitvoering.

NIEUW ----- NIEUW

Tevens uw adres voor: Gaas-knipmachines
Ring-krammen, Loc-clips, en monteer-tangen.

GEBR. v. d. HEIDEN

Zd. Meentsteeg 6 - Achterberg (Gem. Rhenen)
Telefoon 08376-22 31

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

INHOUDSOPGAVE JAARGANG 1975

ALGEMEEN

- 66 Onderscheiden vogels kleuren?
- 106 Nieuwbouw
- 106 Trogierst
- 107 Vreemde kweek met putters
- 170 Slippertje
- 177 Vogels horen niet in een kooi
- 182 Vogels op Australische eilanden
- 218 Zwarte kanaries
- 233 Waarom?
- 238 Gedragsleer
- 259 Ruiproces
- 266 Gekooide levenslust
- 279 Vitaminen
- 304 I Tentoonstellingsreglement
- 304 III Ringen
- 304 V Bondsprizen
- 304 VIII Vraagprogramma
- 304 IX TT agenda
- 307 Make Up
- 346 Drinkwater + 222
- 350 Stamopbouw
- 353 Uniek
- 355 Houd uw ergernis in toom
- 359 Wassenaar
- 362 Enquête + 429
- 378 Ornithologische buitenissigheden
- 390 Giftige planten
- 404 Overpeinzingen
- 450 Suriname + 474 en 523
- 460 Laat ze niet sterven
- 471 Gevederde liefde
- 499 Schrikdraad
- 533 Puzzel
- 546 Vogelsmokkal
- 551 Wildzangproblematiek
- Pratelen op pag. 215-280-315-332-405-422-480 en 542.
- 337 Abessijnse groene astrilde *
- 52 Agapornis roseicollis *
- 388 Aymaraparkiet *

BONDSMEDEDELINGEN

- 3-37-81-94-133-137-186-190-256-316-354-394-407-449-487
- Bondskampioen 87 en 504

BEPLANTING *

- 44 Coniferen
- 93 Forsythia
- 141 Viburnum
- 188 Ceanothus
- 197 Brem
- 284 Hortensia
- 293 Arabis en Lupinen
- 364 Bamboe
- 385 Albopicta en Zeepkruid
- 445 Beuk
- 469 Tamarisk
- 557 Els

BOEKBESPREKING

- 125-184-234

BASTAARDEN

- 260 Barmsijs x kanarie *
- 16 Non x Japanse meeuw *
- 167 Sijs x kanarie + 260 *
- 324 Baardparkieten + 345 *
- 529 Bandvink
- 539 Bergparkiet *
- 267 Binsenastrilde *
- 124 Blauwborst, -roodgesterde- *
- 104 Blauwfazantje + 441 *
- 5 Bloedvleklori *
- 149 Bourkesparkiet *
- 29 Braamsluiper *
- 285 Cariama
- 421 Carolinaeendjes *

- 496 Catharinaparkiet *
- 137 Diamantvink *
- 472 Driekleurglansspreeuw *
- 272 Edalzanger *
- 12 Ekster
- 348 Ekstertje-, bruinrug-, dwerg-, reuze-

- 330 Emoe
- 199 Futen *

GRASPARKIETEN

- Algemeen 437-479-531
- 304 Gans, grauwe-
- 516 Gans, roodhals-
- 264 Geelkuifkaketoe *
- 352 Gordelgrasvink *
- 19 Gorzen
- 396 Goudbuikje *
- 482 Goudfazant
- 541 Goudvink *
- 312 Heggemus *
- 184 Hoornkoet
- 383 Houtsnip
- 265 Incakaketoe *
- 115 Japanse meeuwen *
- 116 Japanse nachtegaal *

KLEURKANARIES

- Algemeen: 7-33-41-68-70-109-155-230-259-276-350-402-430-453-470-494-535-551
- 76 Oranjeroodbrons *
- 113 Zilverbruin *
- 185 Or.rood ag.iv.op. *
- 224 Dominant wit *
- 257 Phaec's *
- 304 Zalm *
- 311 Mozaiek *
- 328 Mozaiek *
- 376 Grijsvleugel *
- 424 Agaat *
- 484 Goudisabel *
- 517 Staalblauw *
- 244 Kaketoos *
- 169 Kardinaal, groene-, roodkuif- *

- 361 Kea *
- 448 Kernbijter, zwartkop- *
- 544 Kiekendief, bruine- *
- 100 Kiekendief, grauwe- *
- 101 Kievit *
- 444 Klauwier, geelborstdikkop- *
- 226 Klokvogels + 251
- 237 Kneu *
- 409 Koningsglansspreeuw *
- 548 Koekcek
- 30 Kolibries + 57-126-178-202-274
- 196 Koolmees *
- 65 Kroonvink, rode- *
- 491 Kwartelstrilde *
- 425 Kwartel, harlekijn-
- 27 Kwartel, japanse- + 382
- 181 Kwartel, coromandel-
- 372 Lepelaars *
- 221 Leigrijze astrilde *
- 4 Lori's + 216 *
- 216 Lori van de blauwe bergen *
- 69 Lijster, rode rots- *
- 481 Mandarijneend *
- 433 Mandarijnspreeuw + 550 *
- 301 Mantelmeeuwen *
- 209 Maskeramadine *
- 305 Mozambiquesijs *
- 368 Muisparkiet *
- 56 Nachtzwaluw
- 281 Nandayparkiet *
- 8 Nandoe *
- 439 Neushoornvogels *
- 397 Notenkraker *
- 19 Ortolanen

POSTUURKANARIES

- 173 Algemeen
- 219 Glosters
- 333 Japanse Hosu
- 38 Milanese krulfrisé
- 38 Padovan
- 20 Papegaaiamadines *
- 295 Paradijsparkiet
- 131 Pelikaan, witte- *
- 468 Pelikaan, roze- *
- 420 Peruparkiet *
- 212 Pruimkopparkiet *
- 4 Purperkoplari *
- 485 Putter *
- 313 Reiger, purper- *
- 357 Reiger, blauwe- *
- 77 Ringmus *
- 248 Roerdomp *
- 206 Roodrugparkiet
- 175 Roodstaartjes *
- 245 Rosékaketoe *
- 152 Roul-rouls *
- 499 Schrikdraad
- 446 Schriftdul
- 292 Secretarisvogel *
- 266 Sperwer
- 172 Spitsstaartamadine *
- 220 Spreeuw *
- 520 Spreeuw, grijskop- *
- 520 Spreeuw, pagode- *
- 339 Steltkluit *

TANGARA'S

- 54-117-161-299-341
- 28 Tortelduiven *
- 23 Tragopanen + 53 *
- 391 Troepiaal, zwarte-

VOEDING

- 15-122-214-222-279-347-390-447-495-535

VOLIÈRE

- 82-135-171-211-326-362-395-455-493-518
- 5 Veelkleurenlori *
- 246 Veldleeuwerik
- 552 Vuurrugfazanten *
- 427 Vuurstaartamadine
- 35 Vuurvink, wijnrode-
- 387 Wespandief
- 528 Wever, dottergele-
- 510 Wielewaal
- 551 Wildzang
- 245 Witkuifkaketoe *
- 158 Woudaapje
- 80 IJsvogel (kookaburra) *
- 399 IJsvogel (europese) *

ZANGKANARIES

- Harzer 9-63-128-263
- Waterslager 226
- Algemeen 380-454-483-526

ZIEKTEN

- 180 Lancastrella
- 253 Papegaaienziekte
- 74 Pseudotuberculose

ZEBRAVINKEN

- 83 Gekuiden
- 120 Grijs *
- 164 Bruin *
- 270 Zwartborst
- 392 Zwartmasker + 435 *
- 489 Bont *
- 309 Zonastriiden

* met kleurafbeelding

De
sel

*Waar wacht u nog langer op?
Gun uw kostbare vogels*
WITTE MOLEN UNIVERSEELVOER!

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
het basisvoer voor uw
insecten- en vruchteneters.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
aangepast aan de laatste
wetenschappelijke gegevens
wat vogelvoeding betreft.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
geeft uw vogels ongeken-
de mogelijkheden wat kleur,
glans en gezang betreft.

**TER KENNISMAKING
VAN F. 3,75 VOOR F. 3,28 (1 KG.)**

 **witte
molen**

**WITTE MOLEN B.V.
PROVINCIALEWEG
MEEUWEN (N.B.)**